142. స-యఖూ-లుస్-సుఫ-హాఉ-మినన్-నాసి-మా-వల్లా-
హుమ్-అన్-ఖిబ్-లతిహి ముల్-లతీ-కానూ-అలైహా-
ఖుల్-లిల్లాహిల్-మష్-రిఖు వల్-మగ్-రిబు-యహ్దీ-మన్-
యషాఉ-ఇలా-సిరా-తిమ్-ముస్తఖీమ్.143. వ-క-జాలిక-
జ-అల్నాకుమ్ ఉమ్మతన్-వసతల్-లితకూనూ-షుహ-
దాఅ-అలన్నాసి-వయకూ-నర్ రసూలు-అలై కుమ్
షహీదన్-వమా-జఅల్-నల్ ఖిబ్-లతల్-లతీ-కున్త-
అలైహా-ఇల్లా-లినఅ్-లమ-మన్-యత్-తబి-ఉర్ రసూల-
మిమ్మన్-యన్-ఖలిబు-అలా-అఖిబైహి-వఇన్ కానత్-
లకబీ-రతన్-ఇల్లా-అలల్లజీన-హదల్లాహు-వమా-
కానల్లాహు-లియుజీఅ-ఈమా-నకుమ్ ఇన్నల్లా-హ-
బిన్నాసి-లర-ఊఫుర్-రహీమ్. 144. ఖద్-నరా-త-ఖల్లుబ-
వజ్-హిక ఫిస-సమాఇ-ఫల-నువల్లి-యన్నక-ఖిబ్-లతన్-
తర్ జాహా-ఫవల్లి-వజ్-హక-షత్-రల్-మస్-జిదిల్-
హరామి-వహైసు మాకున్తుమ్-ఫవల్లూ-వుజూ-హకుమ్-
షత్రహూ-వ-ఇన్నల్ల-జీన-ఊతుల్-కితాబ-లయఅ్-
లమూన-అన్నహుల్-హఖ్ఖు-మిర్-రుబ్బి హిమ్-వ-
మల్లాహు-బిగా-ఫిలిన్-అమ్మా-యఅ్-మలూన్. 145. వల-
ఇన్-అతై-తల్ల-జీన ఊతుల్-కితాబ-బి-కుల్లి-ఆయ-తిన్-
మా-తబి-ఊ-ఖిబ్-లతక-వమా-అన్త-బితా-బిఇన్-ఖిబ్-
లత-హుమ్. వమా బఅ్-జుహుమ్-బితా-బిఇన్-ఖిబ్-లత-
బఅ్-జిన్-వల-ఇనిత్-త బఅ్ త-అహ్వా-అహుమ్-మిమ్-
బఅ్ది-మాజా-అక-మినల్-ఇల్మి-ఇన్నక-ఇజల్-లమిన
జ్-జాలిమీన్. 146. అల్ల జీన-ఆతై-నాహు-ముల్-కితాబ
యఅ్ రిఫూ-నహూ-కమా-యఅ్ రిఫూన-అబ్నా-అహుమ్-
వ-ఇన్న-ఫరీఖమ్-మిన్-హుమ్-లయక్-తుమూనల్-
హఖ్ఖ-వహుమ్-యఅ్-లమూన్.

سیقول ۲ ۲۳ البقرة ۲

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلّٰىهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ
الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا ۚ قُلْ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
إِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنٰكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ
عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ۗ وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي
كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلٰى عَقِبَيْهِ ۚ
وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللّٰهُ ۗ وَمَا كَانَ اللّٰهُ
لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ ۚ إِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٣﴾ قَدْ نَرٰى تَقَلُّبَ
وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ ۖ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضٰىهَا ۚ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ۗ وَإِنَّ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتٰبَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ ۗ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا
قِبْلَتَكَ ۚ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ ۚ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ ۚ
وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ إِنَّكَ
إِذًا لَمِنَ الظّٰلِمِينَ ﴿١٤٥﴾ الَّذِينَ آتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
أَبْنَاءَهُمْ ۖ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾

منزل ۱

142. ఇఁకమీఁద మూఢజనులు ముందున్న తమ ఖిబ్లా నుండి ముసల్మానులను ఏదిమరలించెనని చెప్పుదురు. తూర్పు పడమర దిక్కులు దేవునివే. ఆతఁడు తాను కోరినవారికి సన్మార్గము చూపును అని ఓ ముహమ్మదు! పలుకుము.
143. ఇటులే మీరు జనులకు సాక్షులగుటకును ప్రవక్త మీకు సాక్షిగానుండుటకును మిమ్ముమధ్య సంఘముగాఁ జేసితిమి. ఎవరు ప్రవక్తను అనుసరింతురో ఎవరు. అనుసరింపక తిరిగిపోవుదురో అనునది పరీక్షించుటకు నీవు అనుసరించుచుండిన ఖిబ్లాను మార్చితిమి. నిశ్చయముగా నిది భారమైనది. కాని దేవుఁడు సన్మార్గము చూపిన వారికిది భారముకాలేదు. దేవుఁడు మీ విశ్వాసమును వృథా పఱచునట్టి వాఁడుకాఁడు. నిశ్చయముగా దేవుఁడు జనులపై కనికరముగల వాఁడు, అనుగ్రహము గలవాఁడు. 144. నిశ్చయముగా మాటిమాటికి ఆకాశమువైపున నీవు ముఖమునెత్తుటను మేము చూచుచున్నాము. కావున నీవు సంతసము నొందునట్టి ఖబ్లావైపునకు నిన్ను త్రిప్పుదుము. నీవు మస్జిదె హరాము దిక్కునకు నీముఖము త్రిప్పుము. మీరెచ్చటనుండినను దానివైపునకే మీ ముఖములను త్రిప్పుఁడు. గ్రంథములుగలవారు అది తమ దేవుని వద్దనుండి వచ్చిన సత్యము అని యెఱుంగుదురు. దేవుఁడు వారు చేయు కర్మలను గూర్చి అజాగ్రత్తగ లేఁడు. 145. నీవు సకలసూచనలను గ్రంథముగలవారి యొద్దకుఁ దెచ్చిచూపినను నీ ఖిబ్లానువారు అనుసరింపరు. నీవును వారి ఖిబ్లాను అనుసరింపఁజాలవు. మఱియు వారిలో నొకరినొకరు అనుసరింపరు. నీకు జ్ఞానమువచ్చిన పిదపను నీవు వారికోరికలను అనుసరించినచో నిశ్చయముగా నీవును అన్యాయము చేయు వారిలో చేరిన వాడవగుదువు. 146.మేమెవరికి గ్రంథము నొసంగితిమో వారు తమపుత్రుల నెట్లు గుర్తింతురో అట్లు ఆయనను గుర్తించుచున్నారు. నిశ్చయముగా వారిలో కొందఱు దెలిసియు సత్యమును దాఁచుచున్నారు.

الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ
مُوَلِّيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا
إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ
شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَحَيْثُ مَا كُنتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ
حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلِأُتِمَّ
نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ
يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا
لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾ فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾
وَلَا تَقُولُوا لِمَن يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَٰكِن لَّا
تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُم بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ
الْأَمْوَالِ وَالْأَنفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾ الَّذِينَ إِذَا
أَصَابَتْهُم مُّصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾

147. అల్-హేఖ్ ఖ్-మిర్-రబ్బిక-ఫలా-తకూనన్న మినల్ ముమ్-తరీన్. 148. వలి-కుల్లిన్-విజ్-హతున్-హువ-మువల్లీహా-ఫస్-తబి-ఖుల్-ఖైరాతి-ఐన-మా-తకూనూ-యూతి-బికుముల్లాహు-జమీ-అన్-ఇన్నల్లాహ-అలా-కుల్లి-షైఇన్-ఖదీర్. 149. వమిన్-హైసు-ఖరజ్త-ఫవల్లి-వజ్-హక-షత్-రల్-మస్ జిదిల్-హరామి-వ-ఇన్నహూ-లల్-హఖ్ ఖుమిర్-రబ్బిక-వ-మల్లాహు-బిగా-ఫిలిన్-అమ్మా-తత్ మలూన్ 150 వమిన్ హైసు-ఖరజ్త-వవల్లి వజ్హక-షత్రల్-మస్-జిదిల్-హరామి-వ-హైసు-మాకున్తుమ్-ఫవల్లూ-వుజూహకుమ్-షత్రహూలి-అల్లా-యకూన-లిన్నాసి-అలైకుమ్-హుజ్జతున్-ఇల్-లల్లజీన-జలమూ-మిన్హుమ్-ఫలా-తఖ్-షౌహుమ్-వఖ్ షౌనీ-వలి-ఉతిమ్మ-నిఅ్మతీ-అలైకుమ్-వల-అల్లకుమ్-తహ్-తదూన్. 151. కమా-అర్-సల్నా-ఫీకుమ్-రసూలమ్-మిన్-కుమ్-యత్-లూ-అలైకుమ్-ఆయాతినా-వ-యుజక్కీకుమ్-వయుఅల్లి-ముకుముల్-కితాబ-వల్-హిక్మత-వ-యు-అల్లి-ముకుమ్-మాలమ్తకూనూ-తఅ్లమూన్. 152. ఫజ్-కురూనీ-అజ్కుర్-కుమ్-వష్కురూ-లీ-వలా-తక్-ఫురూన్. 153. యా-అయ్యు హల్లజీన-ఆమనుస్-తఈనూ-బిస్-సబ్ రి-వస్-సేలాతి-ఇన్నల్లాహ-మఅస్-సాబిరీన్. 154. వలా-తఖూలూ-లిమన్-యుఖ్తలు-ఫీసబీ-లిల్లాహి-అమ్-వాతున్-బల్-అహ్-యా-ఉన్-వలాకిల్-లాతష్-ఉరూన్. 155. వల-నబ్-లు-వన్న-కుమ్-బిషైఇమ్-మినల్-ఖౌఫి-వల్-జూఇ-వనఖ్సిమ్-మినల్-అమ్వాలి-వల్-అన్-ఫుసి-వస్-సమరాతి-వబష్-షిరిస్-సాబిరీన్. 156. అల్లజీన-ఇజా-అసాబత్-హుమ్-ముసీబతున్-ఖాలూ-ఇన్నా-లిల్లాహి-వ-ఇన్నా-ఇలైహి-రాజి-ఊన్.

147. నీ ప్రభువు సెలవిచ్చునదియే సత్యము. కావున నీవు సందేహించు వర్గములో చేరకుము. 148. ప్రతివారికి నొకదిక్కున్నది. వారు దానివైపునకు ముఖము త్రిప్పుదురు. కావున మీరు సత్కార్యములలో మించి పొందు. మీరెచ్చటనుండినను దేవుఁడు మిమ్ములను చేర్చును. నిశ్చయముగా దేవుఁడు సర్వముపై శక్తి గలవాఁడు. 149. నీవు ఎచ్చటనుండి బయలుదేఱినను నీ ముఖము మస్జిదె హరాము దిక్కునకు త్రిప్పుము. నిశ్చయముగా ఇది నీ ప్రభువునుండి వచ్చిన సత్యము. దేవుఁడు మీరు చేయు కర్మలఁగూర్చి అజాగ్రత్తగా లేఁడు. 150. మీరు ఎచ్చటనుండి బయలు దేఱినను మస్జిదె హరామ్ దిక్కున ముఖముత్రిప్పుఁడు. మీతో జనులు వాదులాడకుండుటకై మీరెచ్చట నుండినను దానివైపునకే ముఖము త్రిప్పుఁడు. కాని వారిలోని అన్యాయవాదులకు జంకకుఁడు. నాయందు భయభక్తులుగలిగియుండుఁడు. మీ యెడ నాయనుగ్రహము పూర్తి చేయుటకును మీరు సన్మార్గము పొందుటకును ఖిబ్లా నియమించితిమి. 151. ఎట్లు మీలోనుండి మా సూచన (వాక్యము)లు మీ యెదుట చదువునట్టియు మిమ్ములను పవిత్రులఁగాఁజేయునట్టియు మీకుఁదెలియని వానిని నేర్పునట్టియు మీకు గ్రంథమును దాని రహస్యములను నేర్పునట్టియు మీకుఁదెలియని వానిని నేర్పునట్టియు ఒక ప్రవక్తను మీయొద్దకుఁబంపితిమో అటులే మా యనుగ్రహము పూర్తిచేసితిమి. 152. కావున మీరునన్ను స్మరింపుఁడు. నేను మిమ్ము జ్ఞప్తిచేయుదును. కృతజ్ఞత చెల్లింపుఁడు. కృతఘ్నులు కాకుండుఁడు. 153. ఓ విశ్వసించిన వారలారా! ఓర్పుతోను నమాజుతోను సహాయముకోరుఁడు. నిశ్చయముగా దేవుఁడు ఓర్పుగలవారితో నున్నాఁడు. 154. దేవునిమార్గమందు చంపఁబడినవారిని మృతులని చెప్పకుఁడు. వారు సజీవులుగా నున్నారు. కాని మీరు (దానిని) గ్రహింపఁజాలరు. 155. నిశ్చయముగా కొద్ది భయముతోను ఆఁకటితోను ధన ప్రాణఫలనష్టములతోను మిమ్ము పరీక్షింతుము. 156. ఆపదకలుగునపుడు మేము దేవుని వారలమే. తుదకు అతని యొద్దకే పోవువారలమే అని చెప్పుచు సహించునట్టి వారికి సంతోషవార్త వినిపింపుము.

157. ఉలా-ఇక-తేలై-హిమ్-సలవా-తుమ్-మిర్-రబ్బిహిమ్-వరహ్మతున్-వ-ఉలా-ఇక-హుముల్-ముహ్-తదూన్. 158. ఇన్నస్-సఫా-వల్-మర్-వత-మిన్-షఆ-ఇరిల్లాహి-ఫమన్-హజ్జల్ బైత-అవిత్-తమర-ఫలా-జునాహ-తేలైహి-అన్-యత్-తవ్వఫ-బిహిమా-వమన్-తతవ్వఅ-ఖైరన్-ఫ-ఇన్నల్లాహ-షాకిరున్-అలీమ్. 159. ఇన్నల్ల-జీన-యక్-తు-మూన-మా-అన్-జల్నా-మినల్-బయ్యినాతి వల్-హుదా-మిమ్-బత్ది-మా-బయ్యన్నా-హు-లిన్నాసి-ఫిల్-కితాబి-ఉలా-ఇక-యల్-తేను-హుముల్-లాహూ-వయల్-తేను-హుముల్-లాఇనూన్. 160. ఇల్లల్లజీన-తాబూ-వ-అస్-లహూ-వ-బయ్యనూ-ఫ-ఉలా-ఇక-అతూబు-తేలైహిమ్-వ-అనత్-తవ్వా-బుర్-రహీమ్. 161. ఇన్నల్ల-జీన-కఫరూ-వమాతూ-వహుమ్-కుఫ్ఫారున్-ఉలా-ఇక-తేలైహిమ్-లత్-నతుల్లాహి-వల్-మలా-ఇకతి-వన్నాసి-అజ్ మఈన్, 162. ఖాలి-దీన-ఫీహా-లాయు-ఖఫ్-ఫఫు-తేన్-హుముల్-తేజాబు-వలాహుమ్-యున్-జరూన్. 163. వ-ఇలా హుకుమ్-ఇలాహున్-వాహిదున్-లా-ఇలా-హ-ఇల్లా-హువర్-రహ్మా-నుర్-రహీమ్. 164. ఇన్న-ఫీఖల్-ఖీస్-సమా-వాతి-వల్-అర్జి వఖ్-తిలాఫిల్-లైలి-వన్-నహారి-వల్-ఫుల్-కిల్లతీ-తజ్‌రీ-ఫిల్-బహ్రి బిమా-యన్-ఫ-ఉన్నాస-వమా-అన్-జేలల్లాహు-మినస్-సమాఇ-మిమ్-మాఇన్-ఫ-అహ్‌యా-బిహిల్-అర్జ-బఅద-మౌతిహా-వ-బస్స-ఫీహా-మిన్-కుల్లి-దాబ్బతిన్-వతస్-రీఫిర్-రియాహి వ-స్సహాబిల్-ముసఖ్-ఖరి-బైనస్ - సమాఇ-వల్-అర్ జి-ల-ఆయాతిల్-లిఖౌమిన్ - యత్-ఖిలూన్.

سیقول ۲ ۲۵ البقرۃ ۲

أُولٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوٰتٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۚ وَأُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُوْنَ ۝١٥٧
إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَآئِرِ اللّٰهِ ۚ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَّطَّوَّفَ بِهِمَا ۗ وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا ۙ فَإِنَّ اللّٰهَ
شَاكِرٌ عَلِيْمٌ ۝١٥٨ إِنَّ الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ مَآ أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنٰتِ وَالْهُدٰى
مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنّٰهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتٰبِ ۙ أُولٰٓئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللّٰهُ وَ
يَلْعَنُهُمُ اللّٰعِنُوْنَ ۝١٥٩ إِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا وَأَصْلَحُوْا وَبَيَّنُوْا
فَأُولٰٓئِكَ أَتُوْبُ عَلَيْهِمْ ۚ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ۝١٦٠ إِنَّ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا وَمَاتُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِيْنَ ۝١٦١ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ
وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ۝١٦٢ وَإِلٰهُكُمْ إِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ
الرَّحِيْمُ ۝١٦٣ إِنَّ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ
وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِيْ تَجْرِيْ فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَآ أَنْزَلَ
اللّٰهُ مِنَ السَّمَآءِ مِنْ مَّآءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَبَثَّ فِيْهَا مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍ ۖ وَّتَصْرِيْفِ الرِّيٰحِ وَالسَّحَابِ
الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَآءِ وَالْأَرْضِ لَأٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ۝١٦٤

منزل ۱

157. ఇట్టివారికి వారి ప్రభువునుండి అనుగ్రహమును దయయునున్నవి. వారే సన్మార్గమును పొందినవారు. 158. నిశ్చయముగా సఫా, మర్వాల యందు దేవుని సూచనలున్నవి. కావున ఎవరు కాబామసీదు యాత్ర చేయుదురో లేక ఉమ్రాచేయుదురో వారు ఈ రెంటిమధ్య ప్రదక్షిణించినచో వారికెట్టి దోషము లేదు. మఱెవఁడు తన సంతోషముతో సత్కార్యము చేయునో దేవుఁడు వాని ఫలితము నొసంగువాఁడు సర్వజ్ఞుఁడు. 159. నిశ్చయముగా నెవరు, మేము పంపిన స్పష్టమైన సూచనలను ధర్మములను, ప్రజలకొఱకు గ్రంథములో స్పష్టపఱచిన పిదపను, దాఁచుచుందురో వారిని దేవుఁడు శపించును. అందఱును శపించుచున్నారు. 160. కాని ఎవరు క్షమాపణ వేఁడి తమ కర్మలను దిద్దుకొని సత్యమును వెల్లడించిరో నేను వారిని క్షమించు చున్నాను. నేను క్షమించువాఁడను, దయగలవాఁడను. 161. నిశ్చయముగా నెవరు అవిశ్వాసులై ఆ యవిశ్వాసములోనే మృతినొందిరో వారిపై దేవునియొక్కయు దేవదూతల యొక్కయు సర్వమానవుల యొక్కయు శాపమున్నది. 162. వారు ఆ శాపముననుభవించుచు చిరకాలముందురు. వారికి నరక బాధ తగ్గింపబడదు. మఱియు వారికి వ్యవధి లభింపదు. 163. మీ పూజ్యుఁడగు దేవుఁడు ఒక్కఁడే, అతడు దప్ప వేఱు దేవుఁడు లేఁడు. అతఁడు అమితదయగలవాఁడు. ప్రేమించువాఁడు. 164. నిశ్చయముగా ఆకాశమును భూమిని సృష్టించుటయందును రేయింబవళ్లు మాఱుటయందును, ప్రజలకు నుపయోగకరములైన వానిని దీసికొనిపోవు ఓడలయందును, దేవుఁడు ఆకాశము నుండి నీరు కురియించి నిర్జీవమైన భూమికి దానిచే ప్రాణముపోసి యందు సర్వజంతువులను వ్యాపింపజేయుటయందును, వాయువుల మార్పునందును, ఆకాశము భూమి మధ్య దేవునికి అధీనమైయుండు మేఘములయందును బుద్ధిమంతులకు సూచనలున్నవి.

165. వమినన్-నాసి-మన్‌యత్త-ఖిజు-మిన్-దూనిల్లాహి-అన్దాదన్-యుహిబ్బూ-నహుమ్-కహుబ్బిల్లాహి-వల్ల జీన - ఆమనూ- అషద్దు-హుబ్బల్-లిల్లాహి - వలౌ యరల్ల జీన - జలమూ - ఇజ్ - యరౌనల్ అజాబ - అన్నల్ ఖువ్వత - లిల్లాహి-జమీఅన్-వ అన్నల్లాహ-షదీదుల్-అజాబ్. 166. ఇజ్-తబర్ర-అల్ల జీ నత్-తుబిఉ - మినల్ - లజీ -నత్ తబఉ - వరఅ-వుల్ అజాబ - వతఖత్త - అత్ - బిహిముల్ - అస్బాబ్. 167. వఖా - లల్లజీ - నత్తబఉ-లౌ అన్న-లనా - కర్ర-తన్-ఫనత - బర్రఅ - మిన్‌హుమ్ - కమా. తబర్రఉ - మిన్నా - కజాలిక యురీ - హిముల్లాహు-అత్-మాలహుమ్-హసరాతిన్ - అలైహిమ్ - వమాహుమ్ - బిఖారిజీన - మినన్ -నార్. 168. యా-అయ్యు-హన్నాసు-కులూ-మిమ్మా-ఫిల్-అర్జి హలా-లన్ తయ్యి-బన్-వలా-తత్-తబిఉ-ఖుతువా-తిష్-షైతాని-ఇన్న హూ-లకుమ్-అదువ్వుమ్-ముబీన్. 169. ఇన్నమా-యా-మురు-కుమ్-బిస్-సూఇ-వల్-ఫహ్-షాఇ-వ-అన్-తఖూలూ అలల్లాహి-మాలా-తత్-లమూన్. 170. వ-ఇజా-ఖీల-లహు-ముత్-తబిఉ-మా-అన్-జలల్లాహు-ఖాలూ-బల్-నత్-తబిఉ-మా-అల్-ఫైనా-అలైహి-ఆబా-అనా-అవ-లౌ-కాన-ఆబా-ఉహుమ్-లాయత్-ఖిలూన-షైఅన్-వలాయహ్-త-దూన్. 171. వ-మసలుల్-లజీన-క ఫరూ-కమస-లిల్-లజీ-యన్-ఇఖు-బిమా-లాయస్-మఉ-ఇల్లా-దుఆ-అన్-వనిదా-అన్-సుమ్మున్-బుక్-ముఉమ్‌యున్-ఫహుమ్-లాయత్-ఖిలూన్. 172. యా-అయ్యు-హల్లజీన-ఆమనూ-కులూ-మిన్-తయ్యి-బాతి-మా-రజఖ్నా-కుమ్-వష్-కురూ-లిల్లాహి -ఇన్ - కున్తుమ్-ఇయ్యాహు - తత్- బుదూన్.

سيقول ٢ ٢٦ البقرة ٢

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّتَّخِذُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَنْدَادًا يُّحِبُّوْنَهُمْ كَحُبِّ
اللّٰهِ ؕ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اَشَدُّ حُبًّا لِّلّٰهِ ؕ وَلَوْ يَرَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْۤا اِذْ
يَرَوْنَ الْعَذَابَ ۙ اَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعَذَابِ ١٦٥
اِذْ تَبَرَّاَ الَّذِيْنَ اتُّبِعُوْا مِنَ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْا وَرَاَوُا الْعَذَابَ وَ
تَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْاَسْبَابُ ١٦٦ وَقَالَ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْا لَوْ اَنَّ لَنَا كَرَّةً
فَنَتَبَرَّاَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوْا مِنَّا ؕ كَذٰلِكَ يُرِيْهِمُ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ
حَسَرٰتٍ عَلَيْهِمْ ؕ وَمَا هُمْ بِخٰرِجِيْنَ مِنَ النَّارِ ١٦٧ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ كُلُوْا
مِمَّا فِى الْاَرْضِ حَلٰلًا طَيِّبًا ۖ وَّلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ؕ
اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ١٦٨ اِنَّمَا يَاْمُرُكُمْ بِالسُّوْٓءِ وَالْفَحْشَآءِ وَاَنْ
تَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ١٦٩ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّبِعُوْا مَاۤ
اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا بَلْ نَتَّبِعُ مَاۤ اَلْفَيْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا ؕ اَوَلَوْ كَانَ
اٰبَآؤُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ شَيْـًٔا وَّلَا يَهْتَدُوْنَ ١٧٠ وَمَثَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
كَمَثَلِ الَّذِىْ يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ اِلَّا دُعَآءً وَّنِدَآءً ؕ صُمٌّۢ بُكْمٌ
عُمْىٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ١٧١ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ
مَا رَزَقْنٰكُمْ وَاشْكُرُوْا لِلّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ ١٧٢

منزل ١

165. ప్రజలలోని కొందఱు దేవునికి సాటిగ దైవములను కల్పించుచు దేవుని ప్రేమించునట్లు వానిని ప్రేమించుచున్నారు. విశ్వాసులకు దేవునియందే అధిక ప్రేమయున్నది. దుర్మార్గులు నరక బాధ పొందునపుడు సర్వశక్తి దేవునికే యున్నదనియు దేవుని శిక్ష చాల కఠినమైనదనియు తెలిసికొనినచో అట్లు సాటి కల్పింపరు. 166. అపుడు ఆ నాయకులు తమ్ము అనుసరించిన వారిని(గూర్చి అసహ్యపడుదురు. మఱియు నరక బాధను చూతురు. వారి సర్వ సంబంధములు తెగిపోవును. 167. అపుడు అనుచరులు మాకు తిరిగి ఇహలోకమునకుపోవుట లభించినచో మేము కూడ వారెట్లు మమ్ము(గూర్చి అసహ్యపడిరో అటులే వారిని(గూర్చి మేము అసహ్యపడుదుము. దేవు(డు ఇట్లు వారి కర్మలను వారికి పశ్చాత్తాప కరములుగా(జూపును. వారు నరకాగ్ని నుండి ఎప్పటికిని వెలుపలికి రా(జాలరు. 168. ఓ జనులారా! భూమిలోని వస్తువులలో శాస్త్ర సమ్మతములై పవిత్రములైన వానిని భుజింపు(డు, సైతాను పాదములననుసరింపకు(డు. 169. నిశ్చయముగా వా(డు మీకు స్పష్టమైన శత్రువు. వా(డు దుష్కార్యములను అసహ్యములను చేయుటకును మీకు(దెలియని అసత్యములను దేవునిపై మోపుటకును మిమ్ము ఆజ్ఞాపించును. 170. వారితో "దేవు(డు పంపినదాని ననుసరింపు(డు" అని చెప్పినచో "అట్లు ఎన్న(టికిని కాదు. మేము మా తాత ముత్తాతలుండిన మార్గము ననుసరింతుము" అని చెప్పుదురు. వారి తాతముత్తాతలకు కొంచెమైన జ్ఞానము లేకున్నను వారికి సన్మార్గము తెలియకున్నను (అట్లు అనుసరింతురు) 171. అవిశ్వాసుల పోలిక, పిలుపును తప్ప మఱేదియు వినని దానిని పిలుచునట్టి వానివలెనున్నది. వారు చెవిటివారు. మూ(గవారు, గ్రుడ్డివారు, కావున గ్రహింపరు. 172. ఓ విశ్వాసులారా! మేమొసంగిన పవిత్రవస్తువులను భుజింపు(డు. మీరు దేవుని భక్తులయినచో ఆతనికి కృతజ్ఞత చూపు(డు.

173. ఇన్నమా-హ'ర్రమ-అలై-కుముల్-మై-తత-వద్దమ-వ-లహ'మల్-ఖిన్-జీరి-వమా ఉహి'ల్ల-బిహీ-లిగై-రిల్లాహి-ఫ-మనిజ్-తుర్ర-గైర-బాగిన్-వలా-తేదిన్-ఫలాఇస్మ-అలైహి- ఇన్నల్లాహ-గపూరుర్-రహీమ్. 174. ఇన్నల్ల-జీన-యక్-తుమూన-మా-అన్-జెలల్లాహు-మినల్-కితాబి-వయష్-తరూన బిహీ-సమనన్-ఖలీలన్-ఉలా-ఇక-మా-యాకులూన-ఫీ-బుతూ-నిహిమ్-ఇల్లన్నార-వలా-యుకల్లిము-హుముల్లాహు-యౌమల్-ఖియామతి-వలా-యుజెక్కీ-హిమ్-వ-లహుమ్-అజాబున్-అలీమ్. 175. ఉలా-ఇకల్ల-జీనష్-తర ఉజ్-జలా-లత-బిల్-హుదా-వల్-అజాబ-బిల్-మగ్-ఫిరతి-ఫమా-అస్-బరహుమ్-అలన్-నార్. 176. జాలిక-బి-అన్న-ల్లాహ-నజ్-జలల్-కితాబ-బిల్-హఖ్ఖి-వ-ఇన్నల్లజీ-నఖ్-తలఫూ-ఫిల్-కితాబి-లఫీ-షిఖా-ఖిమ్-బ ఈద్. 177. లైసల్-బిర్ర-అన్-తువల్లూ-వుజూ-హకుమ్-ఖిబలల్-మష్-రిఖి-వల్ మగ్-రిబి. వలా-కిన్నల్-బిర్ర-మన్-ఆమన-బిల్లాహి-వల్-యౌమిల్-ఆఖిరి-వల్-మలా-ఇకతి-వల్ కితాబి-వన్-నబీ ఈన-వ-ఆతల్ మాల-అలా-హుబ్బిహీ-జేవిల్ ఖుర్-బా-వల్-యతామా-వల్-మసాకీన-వబ్-నస్-సబీలి-వస్-సాఇలీన-వ-ఫిర్-రిఖా-బి-వఅఖామస్-సలాత-వఆ-తజ్-జకాత-వల్-మూఫూన-బిఅహ్ది హిమ్-ఇజా ఆహదూ-వస్-సాబిరీన-ఫిల్-బాసాఇ-వజ్-జర్రాఇ'వహీ-నల్-బాస్. ఉలా-ఇకల్లజీన-సదఖూ-వ-ఉలా-ఇక-హుముల్-ముత్తఖూన్.

سيقول ٢ ٢٧ البقرة ٢

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ بِهِ
لِغَيْرِ اللّٰهِ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَلَآ إِثْمَ عَلَيْهِ ۗ إِنَّ اللّٰهَ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٧٣﴾ إِنَّ الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ مَآ أَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ الْكِتٰبِ وَ
يَشْتَرُوْنَ بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۙ أُولٰٓئِكَ مَا يَأْكُلُوْنَ فِيْ بُطُوْنِهِمْ إِلَّا
النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيْهِمْ ۚۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيْمٌ ﴿١٧٤﴾ أُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الضَّلٰلَةَ بِالْهُدٰى وَالْعَذَابَ
بِالْمَغْفِرَةِ ۚ فَمَآ أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾ ذٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ نَزَّلَ
الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ ۗ وَإِنَّ الَّذِيْنَ اخْتَلَفُوْا فِي الْكِتٰبِ لَفِيْ شِقَاقٍ ۢ
بَعِيْدٍ ﴿١٧٦﴾ ع لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوْا وُجُوْهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَ
الْمَغْرِبِ وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ
وَالْكِتٰبِ وَالنَّبِيّٖنَ ۚ وَاٰتَى الْمَالَ عَلٰى حُبِّهٖ ذَوِي الْقُرْبٰى
وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنَ وَابْنَ السَّبِيْلِ ۙ وَالسَّآئِلِيْنَ وَفِي
الرِّقَابِ ۚ وَأَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَ ۚ وَالْمُوْفُوْنَ بِعَهْدِهِمْ
إِذَا عٰهَدُوْا ۚ وَالصّٰبِرِيْنَ فِي الْبَأْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ وَحِيْنَ
الْبَأْسِ ۗ أُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا ۗ وَأُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُوْنَ ﴿١٧٧﴾

منزل ١

173. అతఁడు మీకొఱకు, చచ్చిన జంతువులను రక్తమును పందిమాంసమును దేవునిదప్ప నితరులపేరుతో పిలువఁబడిన జంతువును నిషేధించియున్నాఁడు. మఱెవఁడు పాపము చేయక అతిక్రమింపక సహింపరాని స్థితిలోనున్నాఁడో వానికెట్టి పాపములేదు. నిశ్చయముగ దేవుఁడు క్షమించువాఁడు, ప్రేమగలవాఁడు. 174. నిశ్చయముగ నెవరు దేవుఁడు పంపిన గ్రంథమును దాఁచుచు దానికి బదులుగ కొంత వెల పుచ్చుకొనుచున్నారో వారు తమ పొట్టలలో అగ్నినిమాత్రము నింపుచున్నారు. దేవుఁడు వారితో తీర్పుదినమున మాటలాడఁడు. వారిని పవిత్రులుగాఁ జేయఁడు. వారికి దుఃఖకరమైన బాధగలదు. 175. వారే సన్మార్గమునకు బదులుగ దుర్మార్గమును, మోక్షమునకు బదులుగ నరకబాధను కొనినవారు. వారికి నరకమునందు ఎంత సహనముగలదో! 176. ఇది దేవుఁడు సత్యమైన గ్రంథము పంపినందువలనఁ గలిగెను. గ్రంథములో అభిప్రాయభేదము పొందినవారు చాలదూరమైన ద్వేషములో నున్నారు. 177. మీరు మీ ముఖములను తూర్పు లేక పడమర వైపునకు త్రిప్పుటయే సత్కార్యము కాదు. కాని ఎవరు దేవునియందును తుది దినమందును దేవదూతలయందును దేవుని గ్రంథములందును ప్రవక్తలయందును, విశ్వాసముంతురో, ఎవరు ధనముపై ప్రేమ గలిగియు దానిని బంధువులకును తల్లిదండ్రులు లేని బిడ్డలకును, నిఱుపేదలకును బాటసారులకును యాచకులకును బానిసల మెడలు విడిపించుటకును నొసంగుదురో, ఎవరు నమాజు చేయుదురో, ఎవరు జకాతు (దానము) చెల్లింతురో వారును తాము చేసిన వాగ్దానమును పూర్తిచేయువారును, దారిద్ర్య కష్టములందును రోగనష్టములందును, యుద్ధసమయములందును ఓర్పుగలవారు, సజ్జనులు. వారే సత్యవంతులు. వారే భక్తులు.

178. యా-అయ్యుహల్ల-జీన-అమనూ-కుతిబ-తేలై-కు-ముల్-ఖిసాసు-ఫిల్-ఖత్లా-అల్-హుర్రు-బిల్-హుర్రి-వల్-అబ్ దు-బిల్-అబ్ది-వల్-ఉన్సా-బిల్-ఉన్-సా-ఫమన్-ఉఫియ-లహూ-మిన్-అఖీహి-షైఉన్-ఫత్ తిబాఉయ్-బిల్-మత్-రూఫి-వ-అదా-ఉన్-ఇలైహి-బి-ఇ హ్సా-న్ జాలిక తఖ్-ఫీ-ఫుమ్మిర్-రబ్బి-కుమ్-వర-హ్మ-తున్-ఫ-మని త్-తదా-బత్‌ద-జాలిక-ఫలహూ-తేజాబున్-అలీమ్. 179. వలకుమ్-ఫిల్-ఖిసాసి-హయా-తున్-యా-ఉలిల్-అల్-బాబి-ల-అల్లకుమ్-తత్తఖూన్. 180. కుతిబ-అలై-కుమ్-ఇజా-హేజేర-అహేద-కుముల్-మౌతు-ఇన్-తరక-ఖైరనిల్-వసియ్యతు-లిల్-వాలిదైని-వల్-అఖ్-రబీన-బిల్-మత్-రూఫి-హఖ్ఖన్-తేలల్-ముత్తఖీన్. 181. ఫ-మమ్-బద్దలహూ-బత్‌ద-మాసమి-అహూ-ఫ ఇన్నమా-ఇస్ముహూ-అలల్-లజీన-యుబద్ది-లూనహూ-ఇన్నల్లాహ-సమీ ఉన్-తేలీమ్. 182. ఫ-మన్- ఖాఫ-మిమ్-మూసిన్-జన-ఫన్ ఔ-ఇస్మన్-ఫ-అస్-లహ-బై నహుమ్-ఫలా ఇస్మ-అలైహి-ఇన్నల్లాహ-గఫూరుర్-రహీమ్. 183. యా-అయ్యు-హల్ల-జీన-ఆమనూ-కుతిబ-అలై కు-ముస్-సియాము-కమా-కుతిబ-అలల్లజీన.మిన్-ఖబ్లికుమ్-లఅల్లకుమ్-తత్తఖూన్. 184. అయ్యా-మమ్-మత్-దూ-దాతిన్-ఫమన్-కాన-మిన్-కుమ్-మరీజన్-ఔ-అలా-సఫరిన్-ఫఇద్దతుమ్-మిన్-అయ్యా-మిన్-ఉఖర్‌వ-అలల్ల జీన-యుతీఖూ-నహూ-ఫిద్-యు-తున్-త-ఆము-మిస్ కీనిన్-ఫమన్-తతేవ్వత్-ఖై రన్-ఫహువ-ఖైరుల్-లహూ-వఅన్-త-సూమూ-ఖైరుల్-లకుమ్-ఇన్-కున్తుమ్-తత్-లమూన్.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلٰى ؕ اَلْحُرُّ
بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْاُنْثٰى بِالْاُنْثٰى ؕ فَمَنْ عُفِيَ لَهٗ مِنْ اَخِيْهِ
شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ ۢ بِالْمَعْرُوْفِ وَاَدَآءٌ اِلَيْهِ بِاِحْسَانٍ ؕ ذٰلِكَ تَخْفِيْفٌ مِّنْ
رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ؕ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۷۸﴾ وَ
لَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يّٰٓاُولِي الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿۱۷۹﴾
كُتِبَ عَلَيْكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ اِنْ تَرَكَ خَيْرَا ۖۚ الْوَصِيَّةُ
لِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِيْنَ ﴿۱۸۰﴾ فَمَنْۢ
بَدَّلَهٗ بَعْدَ مَا سَمِعَهٗ فَاِنَّمَآ اِثْمُهٗ عَلَى الَّذِيْنَ يُبَدِّلُوْنَهٗ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۸۱﴾ فَمَنْ خَافَ مِنْ مُّوْصٍ جَنَفًا اَوْ اِثْمًا
فَاَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۸۲﴾ يٰٓاَيُّهَا ع ٢٢
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿۱۸۳﴾ اَيَّامًا مَّعْدُوْدٰتٍ ؕ فَمَنْ كَانَ
مِنْكُمْ مَّرِيْضًا اَوْ عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ ؕ وَعَلَى
الَّذِيْنَ يُطِيْقُوْنَهٗ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِيْنٍ ؕ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا
فَهُوَ خَيْرٌ لَّهٗ ؕ وَاَنْ تَصُوْمُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۸۴﴾

178. ఓ విశ్వాసులారా! వధింపఁబడిన వారివిషయము సమానముగ బదులు తీసికొనుట (ఖిసాస్) విధింపఁబడినది. స్వేచ్ఛా పరునకు బదులుగ స్వేచ్ఛాపరుని, బానిసకు బదులుగ బానిసను, స్త్రీకి బదులుగ స్త్రీని (వధింపవలెను). పిదప ఎవని కేని అతని సోదరునుండి కొంతక్షమాపణ లభించినచో ధర్మప్రకారము దాని ననుసరింపవలెను. మంచితనముగా దాని నొసంగవలెను. ఇది మీ ప్రభువు నుండి గలిగిన సౌకర్యమును, అనుగ్రహమును. మరల దీని పిదపఁగూడ నెవఁడు అతిక్రమించునో వానికి దుఃఖకరమైన శిక్షగలదు. 179. ఓ బుద్ధిమంతులారా! సమానముగా బదులు తీసికొనుటలో మీకు గొప్ప ప్రాణలాభమున్నది. మీరు రక్షణపొందుటకు ఇది విధింపఁబడియె. 180. మీలో నెవ్వనికైన మరణకాలము సమీపించినపుడు ధనము వదలినచో ధర్మప్రకారముగా తల్లిదండ్రులకును బంధువులకును వసియ్యత్ (మరణశాసనము) చేయుట మీకు విధింపఁబడినది. ఈ ధర్మము భక్తులకు విధింపఁబడినది. 181. ఆ పిదప దానిని వినిన తరువాత మార్చినచో పాపము వసియ్యతును మార్చినవారిపైననే యున్నది. నిశ్చయముగా దేవుఁడు వినువాఁడు సర్వజ్ఞుడు. 182. వసియ్యత్ చేయువాఁడు పక్షపాతమో పాపమో చేయునని భీతి గలిగినచో నెవఁడు వారి మధ్య సంధికుదుర్చునో వానిపై ఎట్టి దోషము లేదు. నిశ్చయముగా దేవుఁడు క్షమించువాఁడు దయాళువు.183. ఓ ముసల్మానులారా! మీ పూర్వీకులకెట్లు ఉపవాస ధర్మము విధింపఁబడెనో అటులే మీరు భక్తులరగుటకై మీకును ఉపవాసములు విధింపఁబడినవి. 184. అవి గణింపఁబడిన కొద్ది దినములే. మీలో నెవఁడు రోగి లేక బాటసారిగా నుండునో వాఁడు ఆ లెక్క ఇతర దినములలో పూర్తి చేయవలెను. శక్తి గలిగినవారు ఒక నిఱుపేదకు భోజనము పెట్టవలెను. ఎవఁడు సంతసముతో సత్కార్యము చేయునో వానికి అది మేలగును. మీ రెఱింగినచో ఉపవాస ముండుటయే మీకు మేలు.

185. షహ్‌రు-రమజా-నల్లజీ-ఉన్‌జిల-ఫీహిల్-ఖుర్-ఆను-
హుదల్-లిన్నాసి-వబయ్యి-నాతిమ్-మినల్-హుదా-వల్-
ఫుర్-ఖాని-ఫమన్-షహిద-మిన్ కుముష్ షహ్‌ర-ఫల్-
యసుమ్-హు-వమన్-కాన-మరీ-జన్-ఔ-అలా-సఫరిన్
ఫ-ఇద్దతుమ్-మిన్-అయ్యా మిన్-ఉఖర్. యురీ-దుల్లాహు-
బికుముల్ యుస్‌ర-వలా-యురీదు-బికుముల్-ఉస్‌ర-
వలి-తుక్-మిలుల్-ఇద్దత-వలి-తుకబ్బి-రుల్లాహ-అలా-
మా-హదాకుమ్-వల-అల్లకుమ్-తష్ కురూన్. 186. వ-
ఇజా-స-అల-క-ఇబాదీ-అన్నీ-ఫ-ఇన్నీ-ఖరీ-బున్-
ఉజీబు-దత్-వ-తద్-దాఇ-ఇజా-ద-ఆని-ఫల్-యస్-
తజీబూ-లీ-వల్-యూమినూ-బీ-లఅల్ల-హుమ్-యర్
షుదూన్. 187. ఉహిల్ల-లకుమ్ లైల-తస్-సియామిర్-
రఫసు-ఇలా-నిసా-ఇకుమ్-హున్న-లిబాసుల్-లకుమ్-వ-
అన్తుమ్-లి-బాసుల్-లహున్న-అలి-మల్లాహు-అన్నకుమ్-
కున్-తుమ్-తఖ్ తానూన-అన్-ఫుస కుమ్-ఫ తాబ-
అలైకుమ్-వ-అఫా-అన్‌కుమ్-ఫల్‌ఆన-బా-షిరూ-హున్న-
వబ్-తగూ-మా-కత-బల్లా హు-లకుమ్-వకులూ-వష్-
రబూ-హత్తా-యత-బయ్యన-లకుముల్ ఖైతుల్-అబ్-
యజు-మినల్-ఖైతేల్-అస్వది-మినల్-ఫజ్‌రి-సుమ్మ-
అతిమ్ముస్-సియామ-ఇలల్-లైలి- వలా-తుబాషిరూ -
హున్న-వ-అన్తుమ్-ఆ-కిఫూన-ఫిల్-మసా-జిది-తిల్‌క
హుదూ - దుల్లాహి - ఫలా-తఖ్-రబూహా-కజాలిక-
యుబయ్యి-నుల్లాహు-ఆయాతిహీ-లిన్నాసి-లఅల్ల-హుమ్-
యత్త-ఖూన్

سیقول ۲ ۲۹ البقرۃ ۲

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِیْٓ اُنْزِلَ فِیْهِ الْقُرْاٰنُ هُدًی لِّلنَّاسِ وَ
بَیِّنٰتٍ مِّنَ الْهُدٰی وَالْفُرْقَانِ ۚ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ
فَلْیَصُمْهُ ؕ وَمَنْ كَانَ مَرِیْضًا اَوْ عَلٰی سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَیَّامٍ اُخَرَ ؕ
یُرِیْدُ اللّٰهُ بِكُمُ الْیُسْرَ وَلَا یُرِیْدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ؗ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ
وَلِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰی مَا هَدٰىكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝ وَاِذَا
سَاَلَكَ عِبَادِیْ عَنِّیْ فَاِنِّیْ قَرِیْبٌ ؕ اُجِیْبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا
دَعَانِ فَلْیَسْتَجِیْبُوْا لِیْ وَلْیُؤْمِنُوْا بِیْ لَعَلَّهُمْ یَرْشُدُوْنَ ۝
اُحِلَّ لَكُمْ لَیْلَةَ الصِّیَامِ الرَّفَثُ اِلٰی نِسَآىِٕكُمْ ؕ هُنَّ
لِبَاسٌ لَّكُمْ وَاَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ ؕ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ
تَخْتَانُوْنَ اَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَیْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ ۚ فَالْـٰٔنَ
بَاشِرُوْهُنَّ وَابْتَغُوْا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ ۠ وَكُلُوْا وَاشْرَبُوْا حَتّٰی
یَتَبَیَّنَ لَكُمُ الْخَیْطُ الْاَبْیَضُ مِنَ الْخَیْطِ الْاَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ۠
ثُمَّ اَتِمُّوا الصِّیَامَ اِلَی الَّیْلِ ۚ وَلَا تُبَاشِرُوْهُنَّ وَاَنْتُمْ
عٰكِفُوْنَ فِی الْمَسٰجِدِ ؕ تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ فَلَا تَقْرَبُوْهَا ؕ
كَذٰلِكَ یُبَیِّنُ اللّٰهُ اٰیٰتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ یَتَّقُوْنَ ۝

منزل ۱

185. రమజాను నెలలో ఖురానెషరీపు ఒసంగఁబడెను. అది ప్రజలకు సన్మార్గము చూపునది. స్పష్టమైన సన్మార్గ సూచనలు గలది. సత్యాసత్యములను వేఱుపఱచునది. కావున మీలో నెవఁడు ఆ నెలను పొందునో తప్పక యందు ఉపవాస ముండవలెను. మఱియు నెవఁడు రోగిగా లేక బాటసారిగా నుండునో యాతఁడు ఆ లెక్క ఇతర దినములలో పూర్తి చేయవలెను. దేవుడు మీ యెడ సౌకర్యము చేయఁగోరుచున్నాఁడు. మిమ్ము కష్టపెట్టకోరఁడు. ఇది మీరు లెక్క పూర్తిచేయుటకును మీకు సన్మార్గము చూపి నందులకు దేవుని మహిమ కొనియాడుటకును, మీరు కృతజ్ఞతను చూపుటకును (విధింపబడెను.) 186. నా భక్తులు నన్నుఁగూర్చి నిన్నడిగిన నేను సమీపము నందేయున్నాను. నన్ను వేఁడువాని ప్రార్థనను అంగీకరించుచున్నాను. వారుసన్మార్గము పొందుటకై నా ఆజ్ఞల ననుసరింపవలెను. మఱి నాయందు విశ్వాసము వహించి యుండవలెను. (అని ఓ ముహమ్మద్ చెప్పుము) 187. ఉపవాసపు రాత్రులందు మీరు మీ స్త్రీలతో కలియుట ధర్మసమ్మతమైనది (హలాలైనది.) వారు మీ వస్త్రములు. మీరు వారి వస్త్రములు. మీరు మీ యాత్మలకు నష్టము చేయుచుండుట దేవునికి ఎఱుక. కావున మీ పై కనికరించి మిమ్ము క్షమించెను. ఇపుడు మీ స్త్రీలతో కలియుఁడు. దేవుఁడు మీకొఱకు లిఖించియున్న దానిని కోరుఁడు. ఉదయకాలపు తెల్లచాఱ, నల్లచాఱనుండి స్పష్టపడు లోపల భోజనము చేయుఁడు. ఆ పిదప ఉపవాసమును రాత్రి వఱకు పూర్తిచేయుఁడు. మీరు మసీదులలో ప్రార్థనకై నివసించు కాలమున మీ స్త్రీలతో కలియకుఁడు. ఇది దేవుడు నియమించిన హద్దులు, వాని చేరువకు పోకుఁడు. ప్రజలు భక్తిపరులగుటకై యిట్లు దేవుఁడు తనసూచనలను స్పష్టముగాఁ దెలుపుచున్నాఁడు.

188. వలా - తాకులూ -అమ్ - వాలకుమ్-బైనకుమ్-బిల్ బాతిలి-వ-తుద్‌లూ-బిహా-ఇలల్-హుక్కామి-లి-తాకులూ-ఫరీఖమ్-మిన్-అమ్ వా-లిన్నాసి-బిల్-ఇస్మి-వ-అన్తుమ్-తత్-లమూన్. 189. యస్-అలూనక-అనిల్-అహిల్లతి-ఖుల్-హియ-మవా-ఖీతు-లిన్నాసి-వల్ హజ్జ్. వలై-సల్-బిర్రు-బిఅన్-తాతుల్ - బుయూత-మిన్-జుహూ-రిహా-వలాకిన్నల్-బిర్ర-మని త్తఖా-వాతుల్-బుయూత-మిన్-అబ్వా-బిహా-వత్తఖుల్లా-హ-లఅల్లకుమ్-తుఫ్-లిహూన్. 190. వఖా-తిలూ-ఫీ-సబీ-లిల్లా-హిల్లజీన-యుఖాతి-లూనకుమ్-వలా-తత్-తదూ ఇన్నల్లాహ-లాయు-హిబ్బుల్-ముత్‌త-దీన్. 191. వఖ్-తులూ-హుమ్-హైసు-సఖిఫ్-తుమూహుమ్-వ-అఖ్-రిజూ-హుమ్-మిన్-హైసు-అఖ్-రజూకుమ్-వల్-ఫిత్-నతు-అషద్దు-మినల్-ఖత్‌లి-వలా-తుఖా-తిలూహుమ్-ఇన్దల్-మస్-జిదిల్-హరామి-హత్తా-యుఖా-తిలాకుమ్-ఫీహి-ఫఇన్-ఖాతలూకుమ్-ఫఖ్‌తులూ-హుమ్-కజాలిక-జజా-ఉల్-కాఫిరీన్. 192. ఫఇ-నిన్-తహౌ-ఫ-ఇన్నల్లాహ-గపూరుర్-రహీమ్. 193. వఖాతి-లూహుమ్-హత్తా-లాతకూన-ఫిత్-నతువ్-వయ-కూనద్-దీను-లి-ల్లాహి-ఫ-ఇనిన్-తహౌ-ఫలా - ఉద్ వాన ఇల్లా-అలజ్-జాలిమీన్.

سیقول ۲ ۳۰ البقرة ۲

وَلَا تَاْكُلُوْٓا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوْا بِهَآ
اِلَى الْحُكَّامِ لِتَاْكُلُوْا فَرِيْقًا مِّنْ اَمْوَالِ النَّاسِ
بِالْاِثْمِ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۸۸﴾ يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْاَهِلَّةِ
قُلْ هِىَ مَوَاقِيْتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِاَنْ
تَاْتُوا الْبُيُوْتَ مِنْ ظُهُوْرِهَا وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقٰى
وَاْتُوا الْبُيُوْتَ مِنْ اَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُوْنَ ﴿۱۸۹﴾ وَقَاتِلُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ
يُقَاتِلُوْنَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوْا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِيْنَ ﴿۱۹۰﴾ وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوْهُمْ وَاَخْرِجُوْهُمْ
مِّنْ حَيْثُ اَخْرَجُوْكُمْ وَالْفِتْنَةُ اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا
تُقٰتِلُوْهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتّٰى يُقٰتِلُوْكُمْ
فِيْهِ فَاِنْ قٰتَلُوْكُمْ فَاقْتُلُوْهُمْ كَذٰلِكَ جَزَآءُ
الْكٰفِرِيْنَ ﴿۱۹۱﴾ فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۹۲﴾
وَقٰتِلُوْهُمْ حَتّٰى لَا تَكُوْنَ فِتْنَةٌ وَّيَكُوْنَ الدِّيْنُ
لِلّٰهِ فَاِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ اِلَّا عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۹۳﴾

منزل ۱

188. మీరు ఒకరి సొమ్ము నొకరు అన్యాయముగా గైకొనకుఁడు. ప్రజలసొత్తులలోని కొంత భాగమును అధర్మముగా గైకొనుటకు దానిని అధికారులయొద్దకుఁగొని పోకుఁడు. అది మీకుఁదెలిసియే యున్నది. 189. బాలచంద్రునిఁగూర్చి నిన్ను ప్రజలు ప్రశ్నించుచున్నారు. ఇది ప్రజలకును కాబాయాత్రకును కాలప్రమాణము అని చెప్పుము. మీరు ఇండ్లకు వెనుక వైపునుండి వచ్చుటలో సత్కార్యము లేదు.కాని సత్కార్యము దేవునియందు భయభక్తులు గలిగి యుండుటయే. ఇండ్లలో వాని ద్వారములనుండి ప్రవేశింపుఁడు. మీరు మోక్షము పొందుటకై దేవునియందు భయభక్తులు గలిగి యుండుఁడు. 190. మీతో యుద్ధము చేయువారితో దేవుని మార్గమందు యుద్ధము చేయుఁడు. కాని అక్రమము చేయకుఁడు. నిశ్చయముగా దేవుఁడు అక్రమము చేయువారిని ప్రేమింపఁడు. 191. వారు మీ కెచట దొరకిన నచ్చట వారిని చంపుఁడు. వారు మిమ్ములనెచ్చట నుండి తఱిమి వేసిరో మీరును వారిని అచ్చటనుండి తఱిమి వేయుఁడు. చంపుటకన్న మతము నాటంక పఱచుట ఘోరమైనది. మస్‌జిదె హరాము వద్ద వారు మీతో యుద్ధము చేయ నంతవఱకు మీరు వారితో యుద్ధముచేయకుఁడు. వారే మీతో యుద్ధము చేసిన మీరును వారిని వధింపుడు. ఇదియే అవిశ్వాసులకు శిక్ష. 192. మరల వారు మానుకొనినచో నిశ్చయముగా దేవుఁడు క్షమించు వాఁడు దయాళువు. 193. ఉపద్రవము (ఫసాదు) లేకుండ పోవునంత వఱకును దేవుని యాజ్ఞ స్థిరపడునంతవఱకును వారితో యుద్ధము చేయుఁడు. ఆపిదప వారు మానుకొన్నచో ఎట్టి దౌర్జన్యము అక్రమము జరుగదు. కాని దుర్మార్గులపై జరుగును.

194. అష్-షహ్‌రుల్-హేరాము-బిష్-షహ్-రిల్-హేరామి-
వల్-హేరుమాతు-ఖీసాసున్-ఫమనిత్-తదా-తలైకుమ్-
ఫత్-తదూ-తలైహి-బి-మిస్‌లి-మత్‌తదా-తలైకుమ్-
వత్తఖుల్లాహ-వత్ - లమూ-అన్నల్లాహ-మఅల్-ముత్తఖీన్.
195. వ-అన్-ఫిఖూ-ఫీసబీ-లిల్లాహి - వలా-తుల్ ఖూ-
బి-ఐదీకుమ్-ఇలత్-తహ్‌లు-కతి-వ-అహ్‌సినూ-
ఇన్నల్లాహ-యు-హిబ్బుల్ ముహ్‌సినీన్. 196. వ-
అతిమ్ముల్-హేజ్జ-వల్ ఉమ్రత-లిల్లాహి. ఫ-ఇన్-ఉహ్‌సిర్-
తుమ్-ఫమస్-తైసర-మినల్ -హద్‌ఇ-వలా తహ్-లిఖూ-
రుఊ-సకుమ్-హేత్తా-యబ్-లుగల్ - హద్ యు-
మహిల్లహూ-ఫమన్ - కాన-మిన్ కుమ్-మరీజన్-ఔ - బిహీ
- అజేమ్-మిర్ -రాసిహీ-ఫఫిద్-యతుమ్-మిన్-
సియామిన్-ఔ-సద-ఖతిన్ - ఔ నుసుకిన్ - ఫ-ఇజా-
అమిన్తుమ్-ఫమన్ -తమ -త్తఅ - బిల్ - ఉమ్రతి-ఇలల్
- హేజ్జి - ఫమస్ - తైసర-మినల్-హద్‌యి-ఫమల్-లమ్
యజిద్ - ఫ-సియాము సలా-సతి-అయ్యామిన్-ఫిల్-
హేజ్జి-వసబ్-అతిన్-ఇజా-రజత్ తుమ్ తిల్క-అష-రతున్-
కామి-లతున్-జాలిక - లిమల్ -లమ్ -యకున్ అహ్-
లుహూ-హాజిరిల్-మస్-జిదిల్-హేరామి-వత్త-ఖుల్లాహ-
వఅలమూ-అన్నల్లాహ-షదీదుల్-ఇఖాబ్. 197. అల్-
హేజ్‌జు-అష్-హురుమ్-మత్‌లూ-మాతున్-ఫమన్-ఫరజ-
ఫీహిన్నల్-హేజ్‌జ-ఫలా-రఫ-స-వలా-ఫుసూఖ-వలా-
జిదాల-ఫిల్ హేజ్జి. వమా-తఫ్ అలూ-మిన్-ఖైరిన్-యత్-
లమ్ హుల్లాహు-వతజవ్వదూ-ఫఇన్న-ఖైరజ్-జాదిత్-
తఖ్వా-వత్తఖూని-యా-ఉలిల్-అల్-బాబ్.

اَلشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمٰتُ قِصَاصٌ ؕ فَمَنِ
اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوْا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ ۪
وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿۱۹۴﴾ وَاَنْفِقُوْا فِيْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا تُلْقُوْا بِاَيْدِيْكُمْ اِلَى التَّهْلُكَةِ ۛۚ وَاَحْسِنُوْا ۛۚ اِنَّ
اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۱۹۵﴾ وَاَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلّٰهِ ؕ فَاِنْ
اُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ وَلَا تَحْلِقُوْا رُءُوْسَكُمْ حَتّٰى
يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهٗ ؕ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيْضًا اَوْ بِهٖٓ اَذًى مِّنْ
رَّاْسِهٖ فَفِدْيَةٌ مِّنْ صِيَامٍ اَوْ صَدَقَةٍ اَوْ نُسُكٍ ۚ فَاِذَآ اَمِنْتُمْ ٝ
فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ اِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ
لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ اِذَا رَجَعْتُمْ ؕ تِلْكَ
عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ؕ ذٰلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ اَهْلُهٗ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿۱۹۶﴾ اَلْحَجُّ
اَشْهُرٌ مَّعْلُوْمٰتٌ ۚ فَمَنْ فَرَضَ فِيْهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوْقَ
وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ ؕ وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ يَّعْلَمْهُ اللّٰهُ ؕ وَتَزَوَّدُوْا
فَاِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوٰى ۫ وَاتَّقُوْنِ يٰٓاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿۱۹۷﴾

مع — عندالمتقدمين ۱۲

ع ۲۴

وقف النبی صلی اللہ علیہ وسلم

منزل ۱

194. గౌరవమైన నెల గౌరవమైన నెలకుబదులుగానున్నది. గౌరవములో సమానతయుండవలెను. మీయెడ
నెవరు దౌర్జన్యము చేయుదురో మీరును అంత దౌర్జన్యము వారిపై చేయుఁడు. దేవునికి భయపడుఁడు. దేవుఁడు
భయభక్తులు గలవారికి తోడైయున్నాఁడని తెలిసికొనుఁడు. 195. దేవుని మార్గమందు ఖర్చు చేయుఁడు. మీ చేతులార
మీ ప్రాణములను వినాశములో పడవేయకుఁడు. సత్కార్యములు చేయుఁడు. నిశ్చయముగా దేవుఁడు సత్కార్యములు
చేయువారిని ప్రేమించును. 196. దేవుని కొఱకు హజ్ (కాబాయాత్ర) ఉమ్రా (కాబా దర్శనము) పూర్తి చేయుఁడు.
మీ కేదియైన ఆటంకము గలిగినచో మీకు లభించు ఖుర్బానీ మీరు చేసితీఱవలెను. ఖుర్బానీ జంతువు దాని
చోటునకు చేరునంతవఱకు మీరు మీ తలక్షౌరముచేసికొనకుఁడు, మీలో నెవఁడైన రోగియైనచో లేదా వాని తలకు
బాధ యున్నచో ఉపవాసములు లేక ఖుర్బానీ దానికి బదులున్నది. మీలో నెవఁడైన మనశ్శాంతిపొంది ఉమ్రాతో
హజ్జును కలిపి లాభము పొందిన యెడల నాతఁడు తనకు లభించిన ఖుర్బానీ ఇయ్యవలెను. ఎవ్వనికైన ఖుర్బానీ
లభింపనిచో ఆతఁడు హజ్ దినములలో మూడుదినములును హజ్ నుండి మరలిన పిదప ఏడుదినములును
ఉపవాసముండవలెను. ఇది పూర్తి పదిదినముల ఉపవాసమాయెను. ఈ ధర్మము, ఎవరి గృహస్థులు కాబా మసీదు
దగ్గఱ లేరో వారికొఱకున్నది. దేవునికి భయపడుఁడు. నిశ్చయముగా దేవుని శిక్ష చాల కఠినమైనది అని తెలిసికొనుఁడు.
197. హజ్ (కాబాయాత్ర)నెలలు తెలిసినవే. కావున వానిలో నెవరు యాత్రచేయ పూనుకొందురో వారు తమ భార్యలతో
కలియుటగాని అక్రమములుగాని జగడములుగాని హజ్ సమయములో చేయరాదు. ఏ సత్కార్యము చేయుదురో
దేవుఁడు దాని నెఱుంగును. దారి ఖర్చులు సిద్ధము చేసికొనుఁడు. దానివలని మేలు భిక్షము నుండి రక్షణగలుగును.
ఓ బుద్ధిమంతులారా! నాకే భయపడుఁడు.

198. లైస-తేలైకుమ్-జునా-హేున్-అన్-తబ్-తగూ-ఫజ్ లమ్ మిర్ రబ్బికుమ్ - ఫఇజా - అఫజ్ తుమ్ - మిన్ - అరఫాతిన్ ఫజ్కురుల్లాహ-ఇన్దల్-మష్-అరిల్-హరామి-వజ్-కురూహు-కమా-హదాకుమ్-వఇన్-కున్తుమ్-మిన్-ఖబ్లిహీ-లమి-నజ్-జాల్లీన్. 199. సుమ్మ-అఫీజూ-మిన్-హైసు-అఫా-జన్నాసు-వస్తగ్-ఫిరుల్లాహ-ఇన్నల్లాహ-గఫూరుర్-రహీమ్. 200. ఫ-ఇజా-ఖజై-తుమ్-మనా-సిక-కుమ్-ఫజ్-కురుల్లాహ-కజిక్-రికుమ్-ఆబా-అకుమ్-ఔ-అషద్ద-జిక్-రన్-ఫమినన్-నాసి-మన్-యుఖూలు-రబ్బనా-ఆతినా-ఫిద్-దున్యా-వమా-లహూ-ఫిల్-ఆఖఅతి-మిన్-ఖలాఖ్. 201. వ-మిన్-హుమ్-మన్-యఖూలు-రబ్బనా-ఆతినా-ఫిద్-దున్యా-హేస-నతన్-వ-ఫిల్-ఆఖిరతి-హేస-నతన్-వఖినా-అజా-బన్నార్. 202. ఉలా-ఇక-లహుమ్-నసీ బుమ్ - మిమ్మా-కసబూ-వల్లాహు-సరీఉల్-హిసాబ్. 203. వజ్కురుల్లాహ-ఫీ-అయ్యామిమ్-మత్-దూదా-తిన్-ఫమన్ తతఅజ్జల-ఫీ-యౌ-మైని-ఫలా-ఇస్మ అలైహి-వమన్ తఅఖ్ఖర-ఫలా-ఇస్మ-అలైహి-లిమనిత్తఖా-వత్త-ఖుల్లాహ-వఅలమూ-అన్నకుమ్-ఇలైహి-తుహే-షరూన్.

سيقول ٢ ٣٢ البقرة ٢

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ
فَاِذَآ اَفَضْتُمْ مِّنْ عَرَفٰتٍ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ عِنْدَ
الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ ۪ وَاذْكُرُوْهُ كَمَا هَدٰىكُمْ ۚ وَاِنْ
كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ الضَّآلِّيْنَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ اَفِيْضُوْا مِنْ
حَيْثُ اَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٩٩﴾ فَاِذَا قَضَيْتُمْ مَّنَاسِكَكُمْ
فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَذِكْرِكُمْ اٰبَآءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًا ؕ فَمِنَ
النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ رَبَّنَآ اٰتِنَا فِى الدُّنْيَا وَمَا
لَهٗ فِى الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ﴿٢٠٠﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوْلُ
رَبَّنَآ اٰتِنَا فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِى الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّ
قِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ نَصِيْبٌ مِّمَّا كَسَبُوْا ؕ
وَاللّٰهُ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ فِىْٓ
اَيَّامٍ مَّعْدُوْدٰتٍ ؕ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِىْ يَوْمَيْنِ فَلَآ اِثْمَ
عَلَيْهِ ۚ وَمَنْ تَاَخَّرَ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۙ لِمَنِ
اتَّقٰى ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٢٠٣﴾

النصف

منزل ١

198. మి దేవుని అనుగ్రహమును సంపాదించుకొనుటవలన మీపై దోషములేదు. అరఫాతునుండి మీరు మరలి వచ్చునపుడు మష్అరె హరాము వద్ద దేవునిని ధ్యానింపుఁడు. మఱియు స్మరింపుఁడు. ఆతఁడు మీకు నేర్పిన విధమున ఆతనిని జ్ఞప్తి చేయుఁడు. నిశ్చయముగా మీకు దీనికి ముందు సన్మార్గము దెలియకుండెను. 199. పిదప ప్రజలు ఎచ్చట నుండి మరలుదురో అచ్చటనుండి మీరును మరలుఁడు. దేవుని క్షమాపణ వేడుకొనుఁడు. నిశ్చయముగా దేవుఁడు క్షమించువాఁడు దయాళువు. 200. ఆ పిదప మీరు కాబాయాత్ర ఆచారములు పూర్తిచేసినపుడు మీ తాతముత్తాతలను ఎట్లు జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చికొనుచుంటిరో, అట్లును, దానికన్న హెచ్చుగాను దేవుని స్మరింపుఁడు. ప్రజలలో కొందఱు, ఓ మా ప్రభువా! మాకు ఇహలోకమందే (మేలు) ఒసంగుము అని చెప్పుదురు. అట్టి వారికి పరలోకమునందెట్టి భాగము లభింపదు. 201. వారిలో కొందఱు ఓ మా ప్రభువా! మాకు ఇహమునందును, పరమునందును మేలు నొసంగుము. మమ్ము నరక బాధ నుండి రక్షింపుము అని పలుకుదురు. 202. అట్టివారికే వారు సంపాదించిన దాని నుండి భాగము లభించును. దేవుఁడు త్వరగా లెక్క చూచువాఁడు. 203. లెక్కింపఁబడు కొద్ది దినములు దేవుని స్మరింపుఁడు. ఎవఁడు తొందరగా రెండు దినములలోనే తిరిగిపోవునో వానిపై ఎట్టి దోషము లేదు. ఎవఁడు నిదానించి నిలిచిపోవునో, వాని పైనను ఎట్టిదోషము లేదు. అది దేవునికి భయపడువారికి నున్నది. దేవునికి భయపడుఁడు. మీరందఱు ఆతనివద్దకే రప్పింపఁబడుదురని తెలిసికొనుఁడు.

204. వ-మినన్-నాసి-మన్-యుత్-జిబుక-ఖౌలుహూ-ఫిల్-హయా-తిద్-దున్యా-వయుష్-హిదుల్లాహ-అలా-మా-ఫీ ఖల్బిహీ - వహువ-అలద్దుల్-ఖిసామ్. 205. వఇజా-తవల్లా-సఆ-ఫిల్అర్-జిలియుఫ్-సిద-ఫీహా-వయుహ్-లికల్ హర్స-వన్-నస్ల-వల్లాహు-లా-యుహిబ్బుల్-ఫసాద్. 206. వ-ఇజా-ఖీల-లహుత్-తఖిల్లాహ-అఖజత్ - హుల్ - ఇజ్జతు - బిల్ - ఇస్మి-ఫహ-స్బుహూ-జహన్నము - వల-బీసల్ మిహాద్. 207. వమినన్-నాసి-మన్-యష్రీ-నఫ్-సహుబ్-తిగాఅ-మర్-జాతిల్లాహి-వల్లాహు-రఊ-ఫుమ్-బిల్-ఇబాద్. 208. యా-అయ్యు-హల్ల జీన-ఆమనుద్-ఖులూ-ఫిస్-సిల్మి-కాఫ్ఫ-తన్ -వలాతత్-తబి-ఊ-ఖుతువా-తిష్-షైతాని-ఇన్నహూ-లకుమ్-అదువ్వుమ్ ముబీన్. 209. ఫఇన్-జలల్ తుమ్-మిమ్-బఅ్-ది-మాజా-అత్-కుముల్-బయ్యినాతు-ఫఅ్‌ల-మూ-అన్నల్లాహ-అజీ-జున్-హకీమ్. 210. హల్-యన్-జురూన-ఇల్లా-అన్-యాతియ-హు ముల్లాహు-ఫీజులలిమ్-మినల్-గమామి-వల్-మలా-ఇకతు-వఖు-జియల్-అమ్రు-వ-ఇలల్లాహి-తుర్-జఉల్-ఉమూర్. 211. సల్-బనీ-ఇస్రాయీల-కమ్-ఆతైనా-హుమ్-మిన్-ఆయ-తిమ్-బయ్యినతిన్-వమన్-యుబద్దిల్-నిఅ్-మతల్లాహి-మిమ్-బఅ్-ది-మా-జా అత్ హు-ఫఇన్నల్లాహ-షదీదుల్-ఇఖాబ్.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّعْجِبُكَ قَوْلُهٗ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ
اللّٰهَ عَلٰى مَا فِيْ قَلْبِهٖ ۙ وَهُوَ اَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾ وَاِذَا تَوَلّٰى سَعٰى
فِي الْاَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيْهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ؕ وَاللّٰهُ
لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ﴿٢٠٥﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُ اتَّقِ اللّٰهَ اَخَذَتْهُ
الْعِزَّةُ بِالْاِثْمِ فَحَسْبُهٗ جَهَنَّمُ ؕ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾ وَمِنَ
النَّاسِ مَنْ يَّشْرِيْ نَفْسَهُ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ ؕ وَ
اللّٰهُ رَءُوْفٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا
ادْخُلُوْا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً ۪ وَّلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ
الشَّيْطٰنِ ؕ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٢٠٨﴾ فَاِنْ زَلَلْتُمْ مِّنْۢ
بَعْدِ مَا جَآءَتْكُمُ الْبَيِّنٰتُ فَاعْلَمُوْۤا اَنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ
حَكِيْمٌ ﴿٢٠٩﴾ هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّاۤ اَنْ يَّاْتِيَهُمُ اللّٰهُ فِيْ
ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ ؕ
وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿٢١٠﴾ سَلْ بَنِيْۤ اِسْرَآءِيْلَ كَمْ
اٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ اٰيَةٍۢ بَيِّنَةٍ ؕ وَمَنْ يُّبَدِّلْ نِعْمَةَ اللّٰهِ
مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾

204. ప్రజలలోని కొందఱి పలుకులు ఇహలోక జీవనము నందు నీకు సమ్మతమగుచున్నవి. వారు తమ మనస్సులోనున్న దానికి దేవునిని సాక్షిగా పెట్టుచున్నారు. వారు ఘోరమైన జగడములాడువారు. 205. నీ యొద్ద నుండి మరలినచో దేశములో వినాశము గలిగించుటకును, పొలములను జీవులను నాశము చేయుటకును యత్నించుచు తిరుగుదురు. దేవుఁడు ఉపద్రవమును ప్రేమింపఁడు. 206. దేవునికి భయపడుఁడు అని వారికి చెప్పినపుడు వారి గర్వము పాపమునకై వారిని ప్రేరేపించును. కావున వారికి నరకము చాలును. అది చాల చెడ్డనివాసము. 207. ప్రజలలో కొందఱు దేవుని ప్రీతి పడయుటకై తమ యాత్మలను అమ్ముచున్నారు. దేవుఁడు తన భక్తులయెడ చాల కనికరము గలవాఁడు. 208. ఓ విశ్వాసులారా! ఇస్లాములో సంపూర్ణముగా ప్రవేశింపుఁడు. సైతాను జాడల ననుసరింపకుఁడు. నిశ్చయముగా వాఁడు మీకు స్పష్టమైన విరోధి. 209. మీకు స్పష్టమైన ధర్మములు (ఆజ్ఞలు) వచ్చినపిదపను మీరు జాఱినచో నిశ్చయముగా దేవుఁడు సర్వశక్తుఁడనియు వివేచనాపరుఁడనియుఁ దెలిసికొనుఁడు. 210. ఏమి? వారు దేవుఁడును దేవదూతలును మేఘముల నుండి రాఁగా కార్యము ముగిసిపోవలెనని వేచియున్నారా! సర్వకార్యములును దేవుని యొద్దకే మరలును. 211. ఇస్రాయీలియుల నడుగుము. మేము వారికి ఎన్ని స్పష్టమైన సూచనల నొసంగితిమో? మఱెవఁడు దేవుని అనుగ్రహము గలిగిన పిదప తాఱుమాఱు చేయునో నిశ్చయముగ దేవుఁడు చాల కఠినముగ శిక్షించును.

212. జుయ్యిన-లిల్లజీన-కఫరుల్-హయాతుద్-దున్యా-
పయస్-ఖరూన-మినల్ల జీన-ఆమనూ-వల్ల జీనత్-తఖౌ-
ఫౌఖహుమ్-యౌమల్-ఖియామః వల్లాహు-యర్-జుఖు-
మన్-యషాఉ-బిగైరి-హిసాబ్ 213. కాన-న్ నాసు-ఉమ్మ-
తన్-వాహి-దతన్-ఫ-బఅ-సల్లాహున్-నబీ-యీన-
ముబష్-షిరీన-వ-మున్-జిరీన-వ-అన్ జల-మఅ-
హుముల్-కితాబ-బిల్-హఖ్ఖి-లి-యహ్ కుమ-బైనన్
నాసి-ఫీమఖ్ - తలపూ-ఫీహి వమఖ్-తలఫ-ఫీహి-ఇల్-
లల్లజీన-ఊతూహు-మిమ్-బఅది-మాజా అత్-హుముల్-
బయ్యినాతు-బగ్-యమ్-బైన-హుమ్-ఫ-హదల్లా-హుల్ల
జీన-ఆమనూ-లిమఖ్-తలఫూ-ఫీహి-మినల్-హఖ్ఖి-
బిఇజ్ నిహీ-వల్లాహు-యహ్దీ-మన్-యషాఉ-ఇలా-
సిరాతిమ్-ముస్తఖీమ్. 214. అమ్-హసిబ్-తుమ్-అన్తద్-
ఖులుల్-జన్నత-వలమ్మా-యాతికుమ్-మసలుల్ల జీన
ఖలౌ-మిన్-ఖబ్-లికుమ్. మస్సత్-హుముల్-బాసాఉ-
వజ్-జర్రావు-వజుల్-జిలూ-హత్తా-యఖూ-లర్-రసూలు
వల్లజీన-ఆమనూ-మతెహూ-మతా-నస్రుల్లాహి-అలా-
ఇన్న-నస్-రల్లాహి-ఖరీబ్. 215. యస్ అలూనక-మాజా-
యున్-ఫిఖూన-ఖుల్-మా-అ-న్ ఫఖ్ తుమ్-మిన్ ఖైరిన్-
ఫలిల్-వాలిదైని-వల్-అఖ్-రబీన-వల్-యతామా-వల్-
మసాకీని-వబ్-నిస్-సబీలి-వమా-తఫ్ అలూ-మిన్-ఖైరిన్
ఫ-ఇన్నల్లాహ-బిహీ-అలీమ్.

زُيِّنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُوْنَ مِنَ الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ
مَنْ يَّشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٢﴾ كَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً ۫
فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِيّٖنَ مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ ۪ وَاَنْزَلَ مَعَهُمُ
الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيْمَا اخْتَلَفُوْا
فِيْهِ ؕ وَمَا اخْتَلَفَ فِيْهِ اِلَّا الَّذِيْنَ اُوْتُوْهُ مِنْۢ بَعْدِ مَا
جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۚ فَهَدَى اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
لِمَا اخْتَلَفُوْا فِيْهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِهٖ ؕ وَاللّٰهُ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ
اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٢١٣﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَ
لَمَّا يَاْتِكُمْ مَّثَلُ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ ؕ مَسَّتْهُمُ
الْبَاْسَآءُ وَالضَّرَّآءُ وَزُلْزِلُوْا حَتّٰى يَقُوْلَ الرَّسُوْلُ
وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ مَتٰى نَصْرُ اللّٰهِ ؕ اَلَآ اِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ
قَرِيْبٌ ﴿٢١٤﴾ يَسْــَٔلُوْنَكَ مَاذَا يُنْفِقُوْنَ ؕ قُلْ مَآ اَنْفَقْتُمْ مِّنْ
خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَابْنِ
السَّبِيْلِ ؕ وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ﴿٢١٥﴾

212. అవిశ్వాసులు ఇహలోక జీవితముపై మోహపడినారు. విశ్వాసులతో పరిహాస మాడుచున్నారు. తీర్పు
దినము నందు భక్తులైనవారు అవిశ్వాసులుకన్న గొప్పగానుందురు. దేవుఁడు తాను కోరిన వారికి లెక్క లేకుండ
సంపద నొసంగును. 213. మానవులందఱును ఒకే మతమునందుండిరి. పిదప దేవుఁడు, సంతోషవార్త వినిపించుచు
భయబోధ చేయునట్టి ప్రవక్తలను పంపెను. ప్రజలు ఏ విషయము నందు వివాదము లాడుదురో దానిఁగూర్చి తీర్పు
చేయుటకు దేవుఁడు వారికి సత్యమైన గ్రంథ మొసంగెను. గ్రంథ మొసంగఁబడిన ప్రజలే తమలోని ద్వేషము వలన
తమకు స్పష్టమైన ధర్మములు వచ్చిన పిదపఁగూడ గ్రంథమును గూర్చి వివాదము లాడిరి. పిదప దేవుఁడు వారు
వివాదము లాడుచున్న విషయమందు విశ్వాసులకు తన ఆజ్ఞచే సత్యమును చూపెను. దేవుఁడు తాను ఇష్టపడినవారికి
సన్మార్గము చూపుచున్నాఁడు. 214. ఏమీ? మీరు స్వర్గములో ప్రవేశింతుమని తలంచితిరా? మీకు ముందు గడచిన
వారికి సంభవించినట్టి స్థితిగతులు మీకు ఇంకను సంభవింపలేదు. వారికి కష్టములును బాధలును గలిగినవి. వారు
విదిలింపఁబడి, ప్రవక్తయు అతనితో నున్న విశ్వాసులును దేవుని సహాయము ఎప్పుడు కలుగునా అని చెప్పసాగిరి.
వినుఁడు. దేవుని సహాయ్యము సమీపములోనే రానున్నది. 215. ఏమి ఖర్చు చేయవలెను? అని వారు నిన్ను
అడుగు చున్నారు. మీరు ఖర్చు చేయునట్టి ధనము, తల్లిదండ్రులకును, బంధువులకును, ప్రయాణికులకును
వినియోగింపవలెను. మీరెట్టిమేలు చేసినను అది నిశ్చయముగా దేవునికిఁదెలియునని చెప్పుము.

216. కుతిబ-తలైకుముల్-ఖితాలు-వహువ-కుర్-హుల్-లకుమ్-వ-తేసా-అన్-తక్-రహూ-షై-అన్-వహువ ఖైరుల్-లకుమ్-వ-తేసా-అన్-తుహిబ్బూ-షై-అన్-వహువ-షర్రుల్-లకుమ్-వల్లాహు-యత్-లము-వ-అన్తుమ్-లాత-త్-లమూన్. 217. యస్-అలూనక-తనిష్-షహ్-రిల్-హేరామి-ఖితాలిన్-ఫీహి-ఖుల్-ఖితాలున్-ఫీహి - కబీరున్ - వ- సేద్దున్-తన్సబీ-లిల్లాహి-వ-కుఫ్రుమ్-బిహీ-వల్మస్జిదిల్-హేరామి-వ-ఇఖ్ రాజు-అహ్-లిహీ-మిన్హు-అక్బరు-ఇన్దల్లాహి-వల్ఫిత్-నతు-అక్బరు-మినల్-ఖత్-లి.వలా - యజాలూన-యుఖాతి-లూనకుమ్-హత్తా-యరుద్దూ-కుమ్ తన్-దీనికుమ్ ఇనిస్ తతేడూ. వమన్-యర్-తదిద్-మిన్-కుమ్తన్దీనిహీ-ఫ-యముత్-వహువ-కాఫిరున్-ఫ-ఉలా-ఇక-హేబితత్-అత్-మాలుహుమ్ ఫిద్-దున్యా-వల్-ఆఖిరతి-వఉ-లా ఇక-అస్-హేబున్నారి-హుమ్-ఫీహా ఖాలిదూన్ 218. ఇన్నల్ల-జీన-ఆమనూ-వల్ల-జీన-హాజరూ-వజాహదూ-ఫీ-సబీలిల్లాహి-ఉలాఇక-యర్ జూన-రహ్మేతల్లాహి-వల్లాహు-గపూరుర్-రహీమ్. 219. యస్-అలూ-నక-అనిల్-ఖమ్రి-వల్-మైసిరి-ఖుల్-ఫీహిమా-ఇస్మున్-కబీ-రున్-వ-మనాఫి-ఉ-లిన్నాసి-వ-ఇస్ము-హుమా-అక్బరు-మిన్-నఫ్-ఇహిమా. వయస్-అలూ-నక-మాజా యున్-ఫిఖూన్. ఖులిల్-అఫ్వ-కజాలిక-యుబయ్యి-నుల్లాహు-లకుముల్-ఆయాతి-లతల్లకుమ్-తత-ఫక్కరూన.

سیقول ٢ ٣٥ البقرة ٢

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ ۚ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا
وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ۗ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ
قِتَالٍ فِيهِ ۖ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ ۖ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَ
كُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِندَ
اللَّهِ ۚ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ۗ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ
حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا ۚ وَمَن يَرْتَدِدْ
مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ
أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ ۚ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١٨﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ۖ
قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ
مِن نَّفْعِهِمَا ۗ وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ ۗ
كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾

ع ٢٦ ١٠

منزل ١

216. మీరు యుద్ధము చేయునట్లు మీకు విధింపఁబడినది. అది మీకు భారముగాతోఁచును. బహుశ మీకు కష్టము అని తోఁచుచున్నయది మీకు మేలుగా నుండును. బహుశ మీకు మంచిది అనితోఁచుచున్నయది మీకు కీడుగానుండును కాఁబోలు. దేవుఁడు సర్వము నెఱుంగును. మీకుఁదెలియదు. 217. వారు హరామ్ (నిషిద్ధ) మాసములో యుద్ధము చేయుటను గూర్చి నిన్ను ప్రశ్నించుచున్నారు. అందు యుద్ధము చేయుట మహాపాపము అని చెప్పుము. దేవుని మార్గమును ఆక్షేపించుటయు, దేవుని తిరస్కరించుటయు, కాబా మసీదు నుండి ఆటంక పఱచుటయు, అచ్చటి వారిని తఱుముటయు, దేవునియొద్ద చాల ఘోరమైన పాతకమగును. ప్రజలను మతము నుండి తొలఁగించుట వధించుట కన్న ఘోరమైనది. అవిశ్వాసులు శక్తిపొందినచో మీరు మీ మతము నుండి భ్రష్టులగు నంతవఱకు సదా మీతో యుద్ధము చేయుచునే యుందురు. మీలో నెవరైనను మతభ్రష్టులై అవిశ్వాసులుగా చచ్చినచో అట్టివారి కర్మములు ఇహమునందును పరమునందును వృథఅగును. మఱియు వారు నరకనివాసులు. అందే వారు చిరకాల ముందురు. 218. నిశ్చయముగా నెవరు విశ్వసించిరో ఎవరు తమ జన్మభూమిని విడనాడి దేవుని మార్గమందు యుద్ధము చేసిరో, వారు దేవుని కృపను ఆసించుచున్నారు. దేవుఁడు క్షమించువాఁడు, దయాళువు. 219. వారు, సారాయిని గూర్చియు జూదమును గూర్చియు నిన్ను ప్రశ్నించుచున్నారు. ఆ రెంటిలోను మహాపాపమున్నది. మఱియు ప్రజలకు లాభమును గలదు. కాని వాని లాభముకన్న వాని పాపము చాల అధికమైనది అని చెప్పుము. ఏమి ఖర్చు చేయవలెనని నిన్ను వారు ప్రశ్నించుచున్నారు. ఖర్చులు పోను మిగిలినది అని చెప్పుము. ఇట్లు మీరు ఇహమును పరమును గూర్చి యోచించుటకై దేవుఁడు మీ కొఱకు ధర్మములను దెలుపు చున్నాఁడు.

220. ఫిద్-దున్యా-వల్-ఆఖిరతి. వయస్-అలూ-నక-తనిల్ యతామా. ఖుల్-ఇస్లా-హుల్-లహుమ్ ఖైరున్-వ-ఇన్-తుఖా-లితూహుమ్-ఫ-ఇఖ్-వాను-కుమ్-వల్లాహు-యత్-లముల్-ముఫ్-సిద-మినల్-ముస్-లిహి-వలౌ-షా-అల్లాహు-ల అత్-నత-కుమ్-ఇన్నల్లాహ-అజీ-జున్-హకీమ్. 221. వలా-తన్-కిహుల్-ముష్రి-కాతి-హత్తా-యూమిన్న-వల-అమ-తుమ్-మూమి నతున్-ఖైరుమ్-మిమ్-ముష్-రికతిన్-వలౌ-అత్-జబత్-కుమ్-వలాతున్-కిహుల్-ముష్-రికీన-హత్తా-యూమినూ-వల-అబ్దుమ్ మూ-మినున్-ఖైరుమ్-మిమ్-ముష్-రికిన్-వలౌ-అత్-జబ-కుమ్-ఉలా ఇక-యద్-ఊన-ఇలన్నారి-వల్లాహు-యద్ ఊ-ఇలల్-జన్నతి-వల్-మగ్-ఫిరతి-బిఇజ్-నిహీ-వ-యు-బయ్యిను ఆయా-తిహీ-లిన్నాసి-లఅల్ల-హుమ్-యతజక్కరూన్. 222. వ-యస్-అలూ-నక-అనిల్-మహీజి-ఖుల్-హువ-అజన్-ఫత్తజి-లున్-నిసాఅ-ఫిల్-మహీజి-వలా-తఖ్-రబూ-హున్న-హత్తా-యత్-హుర్న-ఫ-ఇజా-తతహ్-హర్న-ఫాతూ-హున్న-మిన్-హైసు-అమర-కుముల్లాహు. ఇన్నల్లా-హ-యుహిబ్బుత్ తవ్వా - బీన-వ-యుహిబ్బుల్-ముత-తహ్హి-రీన్. 223. నిసా-ఉకుమ్-హర్సుల్-లకుమ్. ఫాతూ-హర్-సకుమ్-అన్నాషీతుమ్-వఖద్దిమూ-లిఅన్-ఫుసికుమ్ -వత్త-ఖుల్లాహ-వత్-లమూ-అన్నకుమ్-ములా-ఖూహు-వ-బష్-షిరిల్-మూమినీన్ 224. వలా-తజ్- తలు-ల్లాహ-ఉర్-జతల్-ల-ఐమా-నికుమ్-అన్-తబర్రూ-వతత్తఖూ-వతుస్-లిహూ-బైనన్నాసి-వల్లాహు-సమీ-ఉన్-అలీమ్.

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۗ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ ۖ قُلْ إِصْلَاحٌ
لَّهُمْ خَيْرٌ ۖ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ
مِنَ الْمُصْلِحِ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٠﴾
وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَّ ۚ وَلَأَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ
مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ ۗ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا ۚ
وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ ۗ أُولَٰئِكَ
يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ ۖ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ
بِإِذْنِهِ ۖ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾ وَ
يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ ۖ قُلْ هُوَ أَذًى فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي
الْمَحِيضِ ۖ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ ۖ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ
مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ
الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ ۖ
وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ ۗ وَ
بَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾ وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ
تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٤﴾

220. ముసల్మానులు, తండ్రులు లేని బిడ్డలను గూర్చి నిన్ను ప్రశ్నించుచున్నారు. వారి కార్యము సవరించుట శ్రేష్ఠము. వారి ఖర్చును మీరు కలుపుకొన్నచో వారు మీ సహోదరులే. చెఱుచు వాఁడెవఁడో సవరించు వాఁడెవఁడో దేవునికిఁదెలియును, దేవుఁడు కోరినచో మిమ్ములను కష్టపెట్టియుండును. నిశ్చయముగా దేవుఁడు సర్వశక్తుఁడు వివేచనాపరుఁడు అని పలుకుము. 221. దేవునికి సాటి కల్పించునట్టి స్త్రీలను వారు విశ్వసించు నంతవఱకు మీరు వివాహమాడకుఁడు, అవిశ్వాసురాలగు స్త్రీ మీకు నచ్చినను ఆమె కంటెను నిశ్చయముగా, విశ్వసించి ముసల్మానులైన బానిస స్త్రీ శ్రేష్ఠురాలు, అవిశ్వాసులు విశ్వసించునంత వఱకు (ముసల్మాను స్త్రీలతో) వారి వివాహము చేయింపకుఁడు. అవిశ్వాసి మీకు నచ్చినను నిశ్చయముగా విశ్వసించి ముసల్మానుఁడైన బానిస, వాని (అవిశ్వాసి) కంటె శ్రేష్ఠుఁడు. వారు నరకమార్గమునకు పిలుచువారు. దేవుఁడు తన సెలవుచే స్వర్గమునకును మన్నింపునకును పిలుచుచున్నాఁడు. ప్రజలు బోధను గ్రహించుటకై తన సూచనలను విశదముగా వారికిఁదెలుపుచున్నాఁడు. 222. వారు (ముసల్మానులు) నిన్ను స్త్రీల ఋతువులను గూర్చి అడుగుచున్నారు. అది అసహ్యమును నష్టకరమును కావున ఋతుకాలమునందు స్త్రీల నుండి వేఱుగా నుండుఁడు. వారు శుద్ధి యగు నంతవఱకు వారిని సమీపింపకుఁడు. వారు పవిత్రురాండ్రు అయినపుడు దేవుడు మీకు సెలవిచ్చిన చోటున సంభోగింపుడు, నిశ్చయముగా దేవుడు క్షమాపణ కోరువారిని, పవిత్రులుగానుండు వారిని ప్రేమించునని చెప్పుము. 223. మీ స్త్రీలు మీ పొలము వంటివారు. కావున మీ పొలములకు మీరు కోరినట్లు రండు, మీరు మీ యాత్మలకుఁగాను భవిష్యత్తును గూర్చి ప్రయత్నింపుఁడు. దేవునికి భయపడుఁడు. మీరు దేవుని సన్నిధానమునకుఁ బోవలసి యున్నదని తెలిసికొనుఁడు. ఓ ప్రవక్త! విశ్వాసులకు సంతోషవార్త వినిపింపుము. 224. మీరు ఉపకారమును భక్తిని ప్రజల మధ్య సంధి కూర్చుటను వదలుకొనుటకై మీరు దేవుని నామమును ఒట్టుగా పెట్టుకొనకుఁడు. దేవుఁడు సర్వమును వినుచు నెఱుంగుచున్నాఁడు.

225. లాయు-ఆఖిజో-కుముల్లాహు-బిల్-లగ్వి-ఫీ-ఐమా-నికుమ్-వలాకిన్-యు-ఆ-ఖిజో కుమ్-బిమా-కసబత్-ఖులూ-బుకుమ్-వల్లాహు-గఫూరున్-హలీమ్. 226. లిల్లజీన-యూలూన-మిన్-నిసా-ఇహిమ్-తరబ్బుసు-అర్బఅతి-అష్-హురిన్ - ఫయిన్ - ఫాఊ-ఫఇన్నల్లాహ-గఫూరుర్-రహీమ్. 227. వ-ఇన్-అజముత్-తలాఖ-ఫ-ఇన్నల్లాహ-సమీ-ఉన్-అలీమ్. 228. వల్-ము-తల్ల-ఖాతు-యత-రబ్బస్న-బి-అన్-ఫుసి-హిన్న-సలాసత-ఖురూ-ఇన్. వలా-యహిల్లు-లహున్న-అయ్-యక్-తుమ్న-మాఖల-ఖల్లాహు-ఫీ-అర్-హామి-హిన్న-ఇన్-కున్న-యూమిన్న-బిల్లాహి-వల్-యౌమిల్-ఆఖిరి. వబు-ఊలతు-హున్న-అహఖ్ఖు-బిరద్ది-హిన్న-ఫీ జాలిక-ఇన్-అరాదూ-ఇస్లాహన్-వలహున్న-మిస్-లుల్లజీ-అలై-హిన్న-బిల్-మఅ్-రూఫి-వలిర్-రిజాలి. అలై-హిన్న-దర-జతున్-వల్లాహు-అజీజున్-హకీమ్. 229. అత్త-లా-ఖు-మర్రతాని-ఫ ఇమ్-సాకుమ్-బిమఅ్-రూఫిన్-ఔతస్ - రీహుమ్-బి-ఇహ్సానిన్-వలా-యహిల్లు-లకుమ్-అన్ - తాఖుజూ-మిమ్మా-ఆతై-తుమూ-హున్న-షైఅన్-ఇల్లా-అన్-యఖాఫా-అల్లా-యుఖీమా-హుదూ-దల్లాహి-ఫఇన్-ఖిఫ్-తుమ్-అల్లా-యుఖీమా-హుదూ దల్లాహి-ఫలా-జునాహ-అలైహిమా ఫీమఫ్-తదత్-బిహీ-తిల్క-హుదూ-దుల్లాహి ఫలాతఅ్-తదూహా-వమన్-యత-అద్ద-హుదూ-దల్లాహి-ఫఉలా-ఇక-హుముజ్-జాలి మూన్.

سیقول ۲ ۳۷ البقرۃ ۲

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِيْٓ اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُّؤَاخِذُكُمْ
بِمَا كَسَبَتْ قُلُوْبُكُمْ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿۲۲۵﴾ لِلَّذِيْنَ يُؤْلُوْنَ
مِنْ نِّسَاۗىِٕهِمْ تَرَبُّصُ اَرْبَعَةِ اَشْهُرٍ ۚ فَاِنْ فَاۗءُوْ فَاِنَّ اللّٰهَ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲۲۶﴾ وَاِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَاِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ
عَلِيْمٌ ﴿۲۲۷﴾ وَالْمُطَلَّقٰتُ يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ ثَلٰثَةَ قُرُوْۗءٍ ۭ وَلَا
يَحِلُّ لَهُنَّ اَنْ يَّكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ فِيْٓ اَرْحَامِهِنَّ اِنْ كُنَّ
يُؤْمِنَّ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۭ وَبُعُوْلَتُهُنَّ اَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِيْ
ذٰلِكَ اِنْ اَرَادُوْٓا اِصْلَاحًا ۭ وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِيْ عَلَيْهِنَّ
بِالْمَعْرُوْفِ ۠ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۭ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ
۲۸ ع ۷ ۱۲ حَكِيْمٌ ﴿۲۲۸﴾ اَلطَّلَاقُ مَرَّتٰنِ ۠ فَاِمْسَاكٌۢ بِمَعْرُوْفٍ اَوْ
تَسْرِيْحٌۢ بِاِحْسَانٍ ۭ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَاْخُذُوْا مِمَّآ
اٰتَيْتُمُوْهُنَّ شَـيْـــًٔا اِلَّآ اَنْ يَّخَافَآ اَلَّا يُقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ ۭ
فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا يُقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ ۙ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا
فِيْمَا افْتَدَتْ بِهٖ ۭ تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ فَلَا تَعْتَدُوْهَا ۚ
وَمَنْ يَّتَعَدَّ حُدُوْدَ اللّٰهِ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۲۲۹﴾

منزل ۱

225. మీరు వృధాగా చేయు ఒట్టులను గూర్చి దేవుఁడు, మిమ్ము పట్టఁడు. కాని మీ హృదయ పూర్వకముగాఁజేయు మీ యొట్టులను గూర్చి పట్టును. దేవుఁడు క్షమించువాఁడు. సహించువాఁడు. 226. ఎవరు తమ స్త్రీలతో సంభోగింపమని ఒట్టుపెట్టుకొందురో వారికి నాలుగు నెలల గడువున్నది. ఆ పిదప వారు సంభోగించినచో దేవుఁడు క్షమించువాఁడు, దయాళువు. 227. విడిచి పెట్టుటకు పూనుకొన్నచో నిశ్చయముగా దేవుఁడు సర్వమును వినుచు నెఱుఁగుచున్నాఁడు. 228. తలాఖ్ (విడాకులు) పొందిన స్త్రీలు మూఁడు ఋతువుల వఱకు తాము వేచియుండవలెను. వారు దేవునియందును తుది దినమందును విశ్వాసముగల వారైనచో దేవుఁడు వారి గర్భములో పుట్టించిన దానిని దాఁచుట వారికి ధర్మముకాదు. వారి భర్తలు ధర్మప్రకారముగా నుండుటకు ఇష్టపడినచో మరల వారిని చేర్చుకొనుటకు అ గడువు లోపల వారి భర్తలకు హక్కుగలదు. ఎట్లు స్త్రీలపై భర్తలకు హక్కు గలదో అటులే ధర్మ ప్రకారముగా స్త్రీలకు గూడ హక్కుగలదు. పురుషులకు స్త్రీలపై ఘనతగలదు. దేవుఁడు సర్వశక్తుఁడు వివేచనాపరుఁడు. 229. తిరిగి చేర్చుకొనునట్టి తలాఖు రెండుతూర్లే, ఆ పిదప ప్రకారముగా ఆఁపుకొనవలెను. లేక మంచితనముతో వదలిపెట్టవలెను. భార్యా భర్తలిద్దఱును దేవుఁడు నియమించిన హద్దుల ననుసరింపలేరను భీతిగలిగిన తప్ప మీరు స్త్రీలకు నొసంగిన దానిని మరల తీసుకొనుట మీకు ధర్మముకాదు. మరల వారిద్దఱు దేవుని నియమముల ననుసరింపలేరను భీతి మీకుఁగలిగినచో భార్య తాను బదులిచ్చి విడుదల గావించుకొన్నచో వారిద్దఱికిని దోషము లేదు. ఇవి దేవుఁడు నియమించిన హద్దులు. వీనిని దాఁటిపోకుఁడు. ఎవరు హద్దులను మించిపోవుదురో వారే దుర్మార్గులు.

230. ఫఇన్-తేల్లఖహా-ఫలా-తహిల్లు-లహూ-మిమ్-బత్-దు-హేత్తా-తన్‌కిహే-జౌ-జన్-గైరహూ-ఫఇన్-తేల్లఖహే-ఫలా-జునాహే-అలైహిమా-అయ్-యత-రాజఅ-ఇన్ జన్నా-అన్‌యుఖీమా-హుదూ-దల్లాహి-వతిల్క-హుదూదుల్లాహి యుబయ్యి-నుహా-లిఖౌమియ్-యత్-లమూన్. 231. వ-ఇజా-తల్-లఖ్‌తుమున్-నిసాఅ-ఫ-బలగ్న-అజల-హున్న-ఫఅమ్ - సికూ - హున్న - బి-మత్-రూఫిన్-ఔ-సర్రిహూ-హున్న-బి-మత్-రూఫిన్-వలాతుమ్-సికూ-హున్న-జిరా-రల్-లితత్-తదూ-వ-మన్‌యఫ్-అల్ జాలిక-ఫఖద్-జలమ-నఫ్ - సహూ.-వలా-తత్-తఖి-జూ-ఆయా తిల్లాహి - హుజువన్ - వజ్-కురూ-ని-అ్-మతల్లాహి-అలైకుమ్-వమా-అన్-జల-అలైకుమ్-మినల్ - కితాబి-వల్-హిక్మతి - య-ఇజు-కుమ్-బిహీ-వత్త-ఖుల్లాహ-వత్-లమూ-అన్నల్లాహ-బికుల్లి-షైఇన్-అలీమ్. 232. వ - ఇజా తల్లఖ్-తుమున్-నిసాఅ-ఫ-బలగ్న-అ-జలహున్న - ఫలా-తఅ్‌జులూ - హున్న -అయ్-యన్-కిహ్‌న-అజ్-వాజ-హున్న-ఇజా-తరా-జౌ-బైన-హుమ్-బిల్-మత్-రూఫి-జాలిక-యూ-అజు-బిహీ-మన్-కాన-మిన్‌కుమ్-యూమిను-బిల్లాహి-వల్-యౌమిల్ -ఆఖిరి జాలి-కుమ్-అజ్కా-లకుమ్ వఅత్-హరు-వల్లాహు-యఅ్-లము-వఅన్తుమ్-లా-తఅ్-లమూన్.

سیقول۲ ۳۸ البقرة۲

فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُۥ مِنۢ بَعْدُ حَتَّىٰ تَنكِحَ
زَوْجًا غَيْرَهُۥ ۗ فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ أَن
يَتَرَاجَعَآ إِن ظَنَّآ أَن يُقِيمَا حُدُودَ ٱللَّهِ ۗ وَتِلْكَ
حُدُودُ ٱللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ
ٱلنِّسَآءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ ۚ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا
لِّتَعْتَدُوا۟ ۚ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُۥ ۚ
وَلَا تَتَّخِذُوٓا۟ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ هُزُوًا ۚ وَٱذْكُرُوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ
عَلَيْكُمْ وَمَآ أَنزَلَ عَلَيْكُم مِّنَ ٱلْكِتَٰبِ وَٱلْحِكْمَةِ
يَعِظُكُم بِهِۦ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَىْءٍ
عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ
فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَن يَنكِحْنَ أَزْوَٰجَهُنَّ إِذَا تَرَٰضَوْا۟
بَيْنَهُم بِٱلْمَعْرُوفِ ۗ ذَٰلِكَ يُوعَظُ بِهِۦ مَن كَانَ
مِنكُمْ يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ ۗ ذَٰلِكُمْ أَزْكَىٰ
لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۚ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾

منزل۱

230. మరల మూఁడవ సారి అస్త్రీకి తలాఖు నిచ్చినచో ఆ స్త్రీ వానిఁదప్ప నితర భర్తను పెండ్లాడువఱకు మొదటి భర్తకు ఆమె ధర్మపత్ని కానేరదు. ఆ పిదప రెండవ భర్త తలాఖు నిచ్చినచో తిరిగి ఆ యిద్దఱు దేవుని ధర్మములను అనుసరింపఁగలమని వారు దలఁచినచో వివాహముచేసికొని కలిసికొనిన వారిపై దోషము లేదు. ఇవి దేవుఁడు నియమించిన హద్దులు. వీనిని తెలిసికొనువారికి వివరించుచున్నాఁడు. 231. మీరు మీ స్త్రీలకు విడియాకులిచ్చిన పిదప వారు తమ గడవును సమీపించినచో వారిని ధర్మప్రకారముగా చేర్చుకొనుఁడు. లేదా ధర్మప్రకారముగా విడిచిపెట్టుఁడు. వారిని హింసించుటకును వారికి అన్యాయము చేయుటకును అఁపి పెట్టకుఁడు. ఎవఁడు అట్లు చేయునో అతఁడే తన నష్టము చేసికొనును. దేవుని ధర్మములను ఎగతాళిగా జేయకుఁడు. మఱియు మీపైనున్న దేవుని అనుగ్రహమును, మీకు గ్రంథమును జ్ఞానమును నొసంగి దానిచే మీకు చేయు బోధను జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చికొనుఁడు. దేవునికి భయపడుఁడు. దేవునికి సర్వము దెలియునని దెలిసికొనుఁడు. 232. మీరు మీ స్త్రీలకు తలాఖునిచ్చిన పిదప వారు తమ గడువును ముగించి ధర్మప్రకారముగా వారే ఇష్టపడి తమ భర్తల పెండ్లాడవలెనన్న మీరు వారిని అడ్డు చేయకుఁడు. మీలో నెవరికి దేవునియందును తుది దినమందును విశ్వాసముగలదో వారికి ఈ బోధ చేయఁబడుచున్నది. ఇందు మీకు చాలా మేలును పవిత్రతయుఁ గలవు. అది దేవునికిఁ దెలియును. మీకుఁ దెలియదు.

233. వల్-వాలిదాతు-యుర్-జిఅ్-న-ఔలా-దహున్న-హౌ-
లైని-కామిలైని-లిమన్-అరాద-అన్-యు-తిమ్మర్-రజా-
అత-వఅ-లల్-మౌలూది-లహూ-రిజ్-ఖుహున్న-వకిస్-
వతుహున్న-బిల్-మఅ్-రూఫి-లా-తుకల్లపు-నఫ్-సున్-
ఇల్లావుస్-అహా-లా తుజా్ర్ర-వాలి-దతుమ్-బి-వలదిహా-
వలా-మౌలూదుల్-లహూ బి-వలదిహీ-వఅలల్-వారిసి-
మిస్లు-జాలిక-ఫఇన్-అరాదా-ఫిసాలన్-అన్-తరాజిమ్-
మిన్-హుమా-వతషా-వురిన్ఫలా-జునాహ-అలై-హిమా-
వఇన్ - అరత్-తుమ్-అన్-తస్-తర్-జిఉ-ఔలా-దకుమ్-
ఫ-లా-జునాహ-అలై-కుమ్-ఇజా-సల్లమ్ తుమ్-మా-ఆతై-
తుమ్-బిల్ - మఅ్-రూఫి-వత్త-ఖుల్లాహ-వఅ్-లమూ-
అన్నల్లాహ-బిమా-తఅ్-మలూన-బసీర్. 234. వల్లజీన-
యుత-వఫ్-ఫౌన-మిన్-కుమ్-వయ-జరూన-అజ్-వాజన్-
యత-రబ్బస్న-బిఅన్-ఫుసిహిన్న-అర్-బఅత-అష్-
హురివ్-వ-అష్రా-ఫ-ఇజా-బలగ్న-అజల-హున్న-ఫలా-
జునాహ-అలైకుమ్ - ఫీమా - ఫఅల్న-ఫీ-అన్ -ఫుసిహిన్న-
బిల్-మఅ్-రూఫి-వల్లాహు-బిమా-తఅ్-మలూన-ఖబీర్.
235. వలా-జునాహ-అలైకుమ్-ఫీమా-అర్రజ్-తుమ్-బిహీ-
మిన్-ఖిత్-బతిన్-నిసాయి-ఔ-అక్నన్-తుమ్-ఫీ-అన్ఫుసి-
కుమ్-అలి-మల్లాహు-అన్నకుమ్-స-తజ్కురూ-నహున్న-
వలాకిల్-లా తువా-ఇదూ-హున్న-సిర్రన్-ఇల్లా-అన్-త-
ఖూలూ-ఖౌలమ్-మఅ్-రూఫన్-వలా-తఅ్-జిమూ-ఉఖ్-
దతన్-నికాహి-హత్తా-యబ్ - లుగల్ - కితాబు-అజల-
హూ-వఅ్-లమూ-అన్నల్లాహ-యఅ్-లము-మా-ఫీఅన్-
ఫుసికుమ్-ఫహ్ జరూహు-వఅ్-లమూ-అన్నల్లాహ-
గఫూరున్-హలీమ్.

سیقول ٢ ٣٩ البقرة ٢

وَالْوَالِدٰتُ يُرْضِعْنَ اَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ اَرَادَ اَنْ
يُّتِمَّ الرَّضَاعَةَ ؕ وَعَلَى الْمَوْلُوْدِ لَهٗ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ؕ
لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ اِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَا تُضَآرَّ وَالِدَةٌۢ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُوْدٌ
لَّهٗ بِوَلَدِهٖ ۚ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذٰلِكَ ۚ فَاِنْ اَرَادَا فِصَالًا عَنْ
تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ؕ وَاِنْ اَرَدْتُّمْ اَنْ
تَسْتَرْضِعُوْٓا اَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِذَا سَلَّمْتُمْ مَّآ اٰتَيْتُمْ
بِالْمَعْرُوْفِ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٢٣٣﴾
وَالَّذِيْنَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُوْنَ اَزْوَاجًا يَّتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ
اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَّعَشْرًا ۚ فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
فِيْمَا فَعَلْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿٢٣٤﴾
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْمَا عَرَّضْتُمْ بِهٖ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَآءِ اَوْ اَكْنَنْتُمْ
فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ ؕ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ سَتَذْكُرُوْنَهُنَّ وَلٰكِنْ لَّا تُوَاعِدُوْهُنَّ
سِرًّا اِلَّآ اَنْ تَقُوْلُوْا قَوْلًا مَّعْرُوْفًا ؕ وَلَا تَعْزِمُوْا عُقْدَةَ النِّكَاحِ
حَتّٰى يَبْلُغَ الْكِتٰبُ اَجَلَهٗ ؕ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِيْٓ
اَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوْهُ ۚ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿٢٣٥﴾ ع ٣٠ ١٤

منزل ١

233. తల్లులు, పూర్తి రెండు సంవత్సరములు పాలగడువు పూర్తి చేయవలెనని కోరిన వారికి తమ చేతిబిడ్డలకు పాలియ్యవలెను. ధర్మప్రకారముగా బిడ్డ సొంతగాఁడగు తండ్రి, పాలిచ్చు స్త్రీలకు భోజనమును వస్త్రములను నియ్యవలెను. శక్తికి మించిన కష్టము ఎవ్వరికి నియ్యఁబడదు. తల్లికి ఆమె బిడ్డవలన కష్టములు కలుగఁ జేయఁగూడదు. బిడ్డ సొంతగాఁడగు తండ్రికిని తన బిడ్డవలన నష్టము కలుగఁగూడదు. ఇటులే వారసులకును విధింపఁబడినది. మరల తల్లిదండ్రులు తమ సమ్మతముతోను పరస్పర అభిప్రాయముతోను రెండు సంవత్సరములోనే బిడ్డలపాలు వదలింప వలెనని ఇష్టపడినచో వారికెట్టి దోషము లేదు. మీరు మీ బిడ్డలకు దాది పాలిప్పింప వలెనని కోరి ధర్మప్రకారముగా నియ్యవలసినది ఇచ్చి వేసినచో మీ కెట్టి దోషములేదు. మీరు దేవునికి భయపడుఁడు. మీరు చేయునదంతయు దేవుఁడు చూచుచున్నాఁడని తెలిసి కొనుఁడు. 234. మీలో నెవరైన మృతినొంది వారు తమ భార్యలను వదలిపోయినచో అట్టి విధవలు నాలుగునెలలు పది రోజులు వేచి యుండవలెను. ఆ పిదప వారు తమ గడువు ముగించి తమ విషయమున ధర్మప్రకారముగా నేదైన చేసికొన్నచో మీపై ఎట్టి దోషము లేదు. దేవునికి మీరు చేయునదంతయు ఎఱుక. 235. స్పష్టముగాకాక మాటల ధ్వనివలన వివాహ విషయము దెలిపినను లేదా ఆ విషయము మీమనస్సులలో -దాఁచి పెట్టినను మీపై ఎట్టిదోషము లేదు. నిశ్చయముగా మీరు ఆ స్త్రీల విషయము చర్చింతురని దేవునికిఁ దెలిసియేయున్నది. కాని ధర్మప్రకారముగా నేదో యొకమాట చెప్పుట తప్ప మఱుఁగుగా వారినుండి వివాహ వాగ్దానము పుచ్చుకొనుకుఁడు. మఱియు నియమింపఁబడిన గడువు కాలము ముగియునంతవఱకు పెండ్లాడుటకు నుద్దేశింపకుఁడు. మీ హృదయములలో నున్నదంతయు దేవునికిఁదెలియును అని మీరు దెలిసికొని ఆతనికి భయపడుఁడు. నిశ్చయముగా దేవుఁడు క్షమించు వాఁడు, సహించువాఁడు అని తెలిసికొనుఁడు.

236. లా-జునాహే-అలైకుమ్-ఇన్-తేల్లఖ్-తుమున్-నిసాఅ-మాలమ్-తమసహ్సూ-హున్న-ఔ-తఫ్రిజూ-లహున్న-ఫరీ-జతన్-వమత్తి-ఊహున్న-అలల్-మూసిఇ-ఖదరుహూ-వ-అలల్-ముఖ్-తిరి-ఖదరుహూ-మతా-అమ్-బిల్-మఅరూఫి-హేఖ్-ఖన్-అలల్-ముహ్-సినీన్. 237. వ-ఇన్-తేల్లఖ్-తుమూహున్న-మిన్ - ఖబ్లి-అన్-తమస్సూ హున్న-వఖద్-ఫరజ్‌తుమ్-లహున్న-ఫరీజతన్-ఫనిస్ - పు-మా-ఫరజ్‌తుమ్-ఇల్లా-అన్-యఅ్-పూన-ఔ-యఅ్‌పు-వల్లజీ-బియదిహీ-ఉఖ్‌దతున్-నికాహి-వ-అన్-తఅ్‌పూ-అఖ్‌రబు-లిత్-తఖ్వా వలా-తన్-సవుల్-ఫజ్ల-బైనకుమ్-ఇన్నల్లాహ-బిమా-తఅ్-మలూన-బసీర్. 238. హా-ఫి-జూ-అలస్సే-సలవాతి వస్సే-సలాతిల్-వు-స్తా-వఖూమూ-లిల్లాహి-ఖాని-తీన్. 239. ఫ-ఇన్-ఖిఫ్-తుమ్-ఫరి-జాలన్-ఔ-రుక్-బానన్-ఫ-ఇజా-అమిన్తుమ్-ఫజ్-కురుల్లాహ-కమా-అల్లమ-కుమ్-మాలమ్-తకూనూ-తఅ్-లమూన్. 240. వల్ల-జీన-యుత-వఫ్ - ఫౌన-మిన్ -కుమ్-వయ-జరూన-అజ్-వాజన్ వ-సీయతల్-లి-అజ్-వా-జిహిమ్-మతా-అన్-ఇలల్-హౌలి-గైర-ఇఖ్రాజిన్-ఫఇన్-ఖరజ్న-ఫలా-జునాహే-అలైకుమ్-ఫీమా-ఫఅల్న-ఫీఅన్-ఫుసి-హిన్న-మిమ్మఅ్-రూఫిన్-వల్లాహు-అజీ-జున్-హకీమ్. 241. వలిల్-ము-తల్ల-ఖాతి-మతా-ఉమ్-బిల్-మ-అ్‌రూఫి-హేఖ్-ఖన్-అలల్-ముత్త-ఖీన్. 242. కజా-లిక-యు-బయ్యి-నుల్లాహు-లకుమ్-ఆయా-తిహీ-లఅల్ల-కుమ్-తఅ్-ఖిలూన్.

لَاجُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ مَالَمْ تَمَسُّوْهُنَّ اَوْ
تَفْرِضُوْا لَهُنَّ فَرِيْضَةً ۚۖ وَّمَتِّعُوْهُنَّ ۚ عَلَى الْمُوْسِعِ قَدَرُهٗ وَ
عَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهٗ ۚ مَتَاعًا ۢ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٢٣٦﴾
وَاِنْ طَلَّقْتُمُوْهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوْهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ
لَهُنَّ فَرِيْضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ اِلَّآ اَنْ يَّعْفُوْنَ اَوْ يَعْفُوَا
الَّذِىْ بِيَدِهٖ عُقْدَةُ النِّكَاحِ ؕ وَاَنْ تَعْفُوْٓا اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ؕ وَ
لَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٢٣٧﴾
حَافِظُوْا عَلَى الصَّلَوٰتِ وَالصَّلٰوةِ الْوُسْطٰى ۚ وَقُوْمُوْا لِلّٰهِ
قٰنِتِيْنَ ﴿٢٣٨﴾ فَاِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا اَوْ رُكْبَانًا ۚ فَاِذَآ اَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا
اللّٰهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَّا لَمْ تَكُوْنُوْا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٣٩﴾ وَالَّذِيْنَ يُتَوَفَّوْنَ
مِنْكُمْ وَيَذَرُوْنَ اَزْوَاجًا ۚۖ وَّصِيَّةً لِّاَزْوَاجِهِمْ مَّتَاعًا اِلَى
الْحَوْلِ غَيْرَ اِخْرَاجٍ ۚ فَاِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِىْ مَا
فَعَلْنَ فِىْٓ اَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوْفٍ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٤٠﴾
وَلِلْمُطَلَّقٰتِ مَتَاعٌ ۢ بِالْمَعْرُوْفِ ؕ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِيْنَ ﴿٢٤١﴾
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٢٤٢﴾ ع ٣١ ١٥

236. మీరు స్త్రీలను తాఁకకముందే స్త్రీల కొఱకు మహరు నియమింపక యుండి వారికి తలాఖు నిచ్చినచో మీపై ఎట్టి దోషము లేదు. వారికి ఖర్చుకు నొసంగుఁడు. ధనవంతులు తమశక్తికొలఁది మఱియు బీదవారు తమ శక్తి కొలఁది ధర్మ ప్రకారముగా ఖర్చు నియ్యవలసినది. ఇది సత్కార్యము చేయువారికి విధింపఁబడినది. 237. మీరు స్త్రీలకొఱకు మహరు నియమించి యుండి స్త్రీలను తాఁకక ముందే వారికి తలాఖునిచ్చినచో స్త్రీలు క్షమించిన లేక వివాహ సంబంధాధికారము ఎవ్వని చేతిలో నున్నదో యాతఁడు క్షమించినఁదప్ప మీరు నియమించియున్న మహరులో సగము నియ్యవలెను. మీరు క్షమించుటయే భక్తికి దగ్గఱి మార్గము. మీరు పరస్పరము ఉపకారము చేసికొనుటను మఱచి పోకుఁడు. నిశ్చయముగా దేవుఁడు మీరు చేయునదంతయు చూచుచునే యున్నాఁడు. 238. జాగ్రత్తగా అన్ని నమాజులను మధ్యనుండు నమాజును సలుపుచుండుఁడు. దేవుని యెదుట భయభక్తులతో నిలువఁబడుఁడు, 239. మరల మీకు భయమున్నచో నడచుచుఁగాని స్వారి చేయుచుఁగాని నమాజుచేయుఁడు. ఆ పిదప మీకు శాంతి లభించినచో, మీకుఁ దెలియని దానిని మీకు దేవుఁడు నేర్పినట్లు అతని స్మరింపుఁడు. 240. మీలో నెవరైన చనిపోయి వారు తమ స్త్రీలను వదలిపోయినచో ఆస్త్రీలను ఇంటి నుండి తొలఁగింపక ఒక సంవత్సరము వఱకు ఖర్చు ఇయ్యవలసినది అని మరణశాసనము గావింపవలెను. ఆ పిదప స్త్రీలు తమంతట తామే వెళ్లిపోయి తమ యాత్మల విషయమై ధర్మ కార్యము చేసికొన్నచో మీకెట్టి దోషము లేదు. దేవుఁడు సర్వశక్తుఁడు, వివేచనాపరుఁడు. 241. తలాఖు పొందిన స్త్రీలకు ధర్మప్రకారముగా ఖర్చు నియ్యవలెను. ఇది భయభక్తులు గలవారికి విధింపఁబడినది. 242. ఇటులే దేవుఁడు మీరు గ్రహించుటకై తన సూచనలను మీకు వివరముగాఁ దెలుపుచున్నాఁడు.

243. అలమ్-తర-ఇలల్ల-జీన-ఖరజూ-మిన్-దియా-
రిహిమ్-వహుమ్-ఉ-లూవున్-హేజెరల్-మౌతి-ఫఖాల-
లహుముల్లాహు-మూతూ-సుమ్మ-అహ్యా-హుమ్-
ఇన్నల్లాహ-లజూ-ఫజ్‌లిన్-తలన్నాసి-వలాకిన్న-అక్--
సరన్నాసి-లా-యష్-కురూన్. 244. వఖాతిలూ-ఫీ-సబీ-
లిల్లాహి-వత్-లమూ-అన్నల్లాహ-సమీ-ఉన్-అలీమ్.
245. మన్-జల్లజీ-యుఖ్‌రి-జుల్లాహ-ఖర్‌జన్-హసనన్-
ఫ-యుజా-ఇఫహూ-లహూ-అజ్-అఫన్-కసీ-రతన్-
వల్లాహు-యఖ్-బిజు-వయబ్-సుతు-వ-ఇలైహి-తుర్-
జఊన్. 246. అలమ్-తర-ఇలల్-మలఇ-మిమ్--బనీ-
ఇస్రాయీల-మిమ్-బఅ్-ది-మూసా-ఇజ్-ఖాలూ-
లినబియ్యి-ల్-లహుమ్-ముబ్-అస్-లనా-మలికన్-
నుఖాతిల్-ఫీ-సబీ-లిల్లాహి-ఖాల-హల్-అసై-తుమ్-ఇన్
కుతిబ-అలైకుమిల్-ఖితాలు-అల్లా-తుఖాతిలూ-ఖాలూ-
వమా-లనా-అల్లా-నుఖాతిల-ఫీ-సబీ-లిల్లాహి-వఖద్-ఉఖ్-
రిజ్నా-మిన్-దియారినా-వ-అబ్నా-ఇనా-ఫలమ్మా-కుతిబ-
అలైహిముల్-ఖితాలు-తవల్-లౌ-ఇల్లా-ఖలీలమ్-మిన్-
హుమ్, వల్లాహు-అలీముమ్-బిజ్-జాలిమీన్. 247. వఖాల
- లహుమ్ - నబియ్యు - హుమ్ - ఇన్నల్లాహ-ఖద్-బఅస-
లకుమ్ - తాలూ-త-మలికన్. ఖాలూ-అన్నా-యకూను-
లహుల్-ముల్కు-అలై-నా-వ-నహ్ను-అహఖ్ఖు-బిల్-
ముల్కి-మిన్-హు-వలమ్-యూత-స-అ-తమ్-మినల్-
మాలి-ఖాల-ఇన్నల్లా - హస్-తఫాహు-అలై -కుమ్-వ-
జాదహూ-బస్-తతన్-ఫిల్-ఇల్‌మి-వల్-జిస్మి-వల్లాహు-
యూతీ-ముల్-కహూ-మన్-యషాఉ-వల్లాహు-వాసి-ఉన్-
అలీమ్.

سيقول ٢ ٤١ البقرة ٢

ألم تر إلى الذين خرجوا من ديارهم وهم ألوف حذر الموت
فقال لهم الله موتوا ثم أحياهم إن الله لذو فضل على
الناس ولكن أكثر الناس لا يشكرون ۝ وقاتلوا في سبيل
الله واعلموا أن الله سميع عليم ۝ من ذا الذي يقرض الله
قرضا حسنا فيضاعفه له أضعافا كثيرة والله يقبض ويبسط و
إليه ترجعون ۝ ألم تر إلى الملإ من بني إسرائيل من بعد
موسى إذ قالوا لنبي لهم ابعث لنا ملكا نقاتل في سبيل
الله قال هل عسيتم إن كتب عليكم القتال ألا تقاتلوا
قالوا وما لنا ألا نقاتل في سبيل الله وقد أخرجنا من
ديارنا وأبنائنا فلما كتب عليهم القتال تولوا إلا قليلا
منهم والله عليم بالظالمين ۝ وقال لهم نبيهم إن الله
قد بعث لكم طالوت ملكا قالوا أنى يكون له الملك
علينا ونحن أحق بالملك منه ولم يؤت سعة من المال
قال إن الله اصطفاه عليكم وزاده بسطة في العلم و
الجسم والله يؤتي ملكه من يشاء والله واسع عليم ۝

منزل ١

243. మరణభీతిచేత ఇండ్లనుండి బయలు దేఱిన వేలకొలఁది జనులను నీవు చూచితివా? ఆ పిదప దేవుఁడు వారితో 'మీరు చావుఁడు' అని పలికెను. మరల వారిని సజీవులుఁగాఁ జేసెను. నిశ్చయముగా దేవుఁడు జనులను అనుగ్రహించువాఁడు. కాని అనేకులు కృతజ్ఞత చూపరు. 244. దేవుని మార్గమందు యుద్ధము చేయుఁడు, నిశ్చయముగా దేవుఁడు వినుచు నెఱుంగు చునున్నాఁడని తెలిసికొనుఁడు. 245. ఎవరు దేవునికి మంచి అప్పునిత్తురో వారికతఁడు పెక్కు రెట్లు హెచ్చించి దాని నొసంగును. దేవుఁడే తగ్గించువాఁడు, హెచ్చించువాఁడు. తుదకు మీరాతని యొద్దకే మరలవలసి యున్నది. 246. మూసా తరువాత ఇస్రాయీలీయులలోని జనులు తమ ప్రవక్తతో మాకొఱకు ఒక రాజును నియమింపుము. మేము దేవుని మార్గమందు యుద్ధము చేయుదుము అని చెప్పినట్టి వారిని నీవు చూచితివా? అపుడు ప్రవక్త, మీరు యుద్ధము చేయవలెనని మీకు విధింపఁబడినచో యుద్ధము చేయక పోవుదురేమో అని చెప్పఁగా వారు 'యుద్ధము చేయక పోవుటకై మాకేమైనది. మేము మాయిండ్లనుండి మా బిడ్డల నుండి తఱుమఁబడితిమి' అని చెప్పిరి. ఆ పిదప యుద్ధము చేయవలెనని వారికి విధింపఁబడఁగ వారిలో కొందఱు తప్ప నందఱు వెనుకకు తిరిగిరి. దేవుఁడు దుర్మార్గుల నెఱుంగును. 247. వారి ప్రవక్త వారితో "నిశ్చయముగా దేవుఁడు మీ కొఱకు తాలూతును రాజుగా నియమించినాఁడు" అని చెప్పఁగా 'అతనికి మాపై ప్రభుత్వ మెట్లు చెల్లును, అతనికన్న మేమే ప్రభుత్వమునకు హక్కు గలవారము. అతనికి విశాలమైన ధనము లభించి యుండలేదే' అని వారు చెప్పసాగిరి, అపుడు ప్రవక్త నిశ్చయముగా దేవుఁడు మీపై అతని నెన్నుకొనియున్నాఁడు. అతనికి విశాలమైన విద్యయు దేహమును నొసంగి యున్నాఁడు. దేవుఁడు తానుకోరినవారికి తన రాజ్యమును నొసంగు చున్నాఁడు. దేవుఁడు చాలా ననుగ్రహించువాఁడు, సర్వజ్ఞుఁడు.

248. వఖాల-లహుమ్- నబియ్యుహుమ్-ఇన్న-ఆయత-
ముల్కిహీ-అన్-యాతియ-కుముత్-తాబూతు-ఫీహి-
సకీనతుమ్-మిర్-రబ్బికుమ్-వ-బఖియ్య-తుమ్-మిమ్మా-
తరక-ఆలు-మూసా-వ-ఆలు-హారూన తహ్మిలు-హుల్-
మలా-ఇకతు-ఇన్న-ఫీజాలిక-ల-ఆయతల్ లకుమ్-ఇన్
-కున్తుమ్ - మూమినీన్. 249. ఫ-లమ్మా - ఫసల-
తాలూతు-బిల్-జునూది-ఖాల-ఇన్నల్లాహ-ముబ్-
తలీకుమ్-బి-నహరిన్-ఫ-మన్-ష-రిబ-మిన్హు-ఫలైస-
మిన్నీ-వమల్-లమ్-యత్-అమ్హు-ఫ-ఇన్నహూ-మిన్నీ-
ఇల్లా మనిగ్-తరఫ-గుర్ఫ తమ్-బియదిహీ ఫ-షరిబూ-
మిన్-హు-ఇల్లా ఖలీలమ్-మిన్-హుమ్. ఫలమ్మా-జావ-
జహూ-హువ-వల్లజీన ఆమనూ మతహూ-ఖాలూ-లా
తాఖత-లనల్-యౌవు బి-జాలూత వజు-నూదిహీ
ఖాలల్-ల. జీన-యజున్నూన-అన్న-హుమ్-ములా ఖుల్లా-
హి-కమ్-మిన్-ఫి-అతిన్-ఖ-లీలతిన్-గల-బత్-ఫి-అతన్-
కసీ-రతమ్-బి-ఇజ్-నిల్లాహి-వల్లాహు-మ-అస్-సాబిరీన్.
250. వలమ్మా-బరజూ-లిజా-లూత-వజునూదిహీ -
ఖాలూ-రబ్బనా-అఫ్ -రిగ్- అలైనా -సబ్రన్-వసబ్బిత్-
అఖ్-దామనా-వన్-సుర్నా-అలల్-ఖౌమిల్-కాఫిరీన్. 251.
ఫహజ-మూహుమ్-బి-ఇజ్-నిల్లాహి-వఖ-తల-దావూదు-
జాలూత-వ-ఆ-తాహుల్లా-హుల్-ముల్క-వల్-హిక్మత-వ-
అల్ల-మహూ-మిమ్మా-యషాఉ-వలౌలా-దఫ్-ఉల్లాహి-
న్నాస-బ-అ్-జహు-బి-బత్-జిన్-ల-ఫస-దతిల్-అర్-జు-
వలా-కిన్నల్లాహ-జూ-ఫజ్-లిన్-అలల్-ఆలమీన్. 252.
తిల్క-ఆయా-తుల్లాహి-నత్-లూహా-అ-లైక-బిల్-హఖ్ఖి-
వ-ఇన్నక-లమి-నల్-ముర్-సలీన్.

البقرة ٢ ٤٢ سيقول ٢

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ
سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ
تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾
فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ
فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ
اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ ۚ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ۚ فَلَمَّا جَاوَزَهُ
هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ ۚ
قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُو اللَّهِ كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ
غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾ وَلَمَّا
بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ
أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ
وَقَتَلَ دَاوُودُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا
يَشَاءُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ
الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ
آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۚ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

منزل ١

248. వారి ప్రవక్త వారితో "తాబూతు అను పెట్టెవచ్చును. అందు మీ ప్రభువు నుండి మీ మనశ్శాంతియు మూసా సంతానమును హారూను సంతానమును వదలిపెట్టిన వస్తువులును గలవు. ఆపెట్టెను దేవదూతలు తెత్తురు. మీరు విశ్వాసులేయైనచో నందు నిశ్చయముగా మీకు గొప్పసూచనయున్నది" అని చెప్పెను. 249. ఆ పిదప తాలూతు తన సైన్యమును తీసికొని బయలు దేఱి నిశ్చయముగా దేవుఁడు ఒక నదిమూలమున మిమ్ము పరీక్షించును. కావున ఎవరు దాని నీరు త్రాగుదురో వారు నావారు కారు. మఱెవరు దాని రుచిచూడరో వారు నావారు. కాని ఒక చేరెఁడు తన చేతితో పుచుకొన్నవాఁడును (నావాఁడే)" అని తాలూతు చెప్పెను. ఆ పిదప వారిలో కొందఱుదప్ప నందఱును ఆ నదినీళ్ళు కడుపారత్రాగిరి. మరల తాలూతును అతనితోఁ బాటు విశ్వాసులును ఆ నదిని దాఁటిపోఁగా 'ఈ దినము జాలూతుతోను వానిసైన్యముతోను పోరాడుటకు మాకు శక్తిలేదు' అని వారు చెప్పసాగిరి. దేవునిని దర్శింపఁగలమని నిశ్చయించినవారు దేవుని సెలవుచే కొద్దిమంది జనులు పలుమార్లు పెక్కుమంది జనులపై జయము పొందిరి. దేవుఁడు సహించువారితో నున్నాఁడు అని చెప్పిరి. 250. వారు (తాలూతు సైన్యము) జాలూతునకును అతని సైన్యమునకును నెదురు పడఁగా, ఓ మా ప్రభువా! మాకు ఓర్పు నొసంగుము. మా పాదములను స్థిరముగా నిల్పుము. అవిశ్వాసులకు విరుద్ధముగా మాకు తోడుపడుము" అని పలికిరి. 251. ఆ పిదప దేవుని సెలవుచే విశ్వాసులు జాలూతు సైన్యమును నోడించిరి. దావూదు, జాలూతును వధించెను. దేవుఁడు దావూదునకు రాజ్యమును జ్ఞానమునొసంగి తాను కోరిన దానికి ఆతనికి నేర్పెను. దేవుఁడు కొందఱిచే కొందఱిని ఓడింపనిచో లోకము నాశనమైయుండును. కాని దేవుఁడు లోకులపై చాల అనుగ్రహము గలవాఁడు. 252. ఇవన్నియు దేవుని సూచనలు. వాస్తవముగా వానిని నీకు వినిపించు చున్నాము. నిశ్చయముగా నీవు మా ప్రవక్తలలో చేరినవాఁడవు.